

Kina har lanceret Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Ferskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter – hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde

til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorér »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termionuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet

tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder. (kremlin.ru)

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har

forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste konferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi

overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

**Trump renses ud i nogle
kupmagere
og fremmer samarbejde for
fred
og udvikling med Rusland og**

Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april: »Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber

risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder

atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentaget erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så

klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskarak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskris. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab

dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

En uge før Beijing topmødet

går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske

præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskrisen. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på

uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.

Lad vore sejre fra fortiden gennemtrænge vores fælles succes i fremtiden

6. maj, 2017 – Følgende erklæring distribueres i hele verden af medlemmer af LaRouche PAC, der deltager i de af Rusland initierede marcher til ære for dem, der bekæmpede fascisme i Anden Verdenskrig – som i Rusland går under navnet »Den Store Patriotiske Krig«. Øverst på flyvebladet er et billede af løjtnant William Robertson fra den amerikanske hær og løjtnant

Alexander Sylvashko fra den Røde Hær, som omfavner hinanden foran et skilt, der lyder, »Øst møder Vest«, og som symboliserer det historiske møde mellem den sovjetiske og amerikanske hær i nærheden af Torgau, ved floden Elben, Tyskland, den 25. april, 1945.

De sovjetiske tab under Anden Verdenskrig er ufattelige for de fleste amerikanere, med et svimlende tabstal på 30 millioner menneskeliv, for ikke at tale om ødelæggelsen af familier, industri, land, kultur og infrastruktur. Kun kineserne, der mistede henved 20 millioner mennesker under kampene med Japan, kan muligvis fatte, hvor stort et offer, det sovjetiske folk led, såsom under belejringen af Leningrad (Skt. Petersborg), før sejren var hjemme. En sådan styrke, en sådan udholdenhed og et sådant mod udgør et vidnesbyrd om den kraft, menneskeheden besidder imod en ondskabens kraft, der er helliget ikke alene ødelæggelsen af menneskeliv, men også af menneskehedens ubegrænsede fremtid.

Hvilken vej fremad følger vi?

Samarbejdet mellem de tre stormagter: USA, Sovjetunionen og Kina, var altafgørende for de allieredes sejr i Anden Verdenskrig og er fortsat hjørnesteinen i et nyt verdenssystem i dag.

Præsident Franklin Roosevelt, der anerkendte Sovjetunionens rolle under Josef Stalin, så vel som også indsatsen fra både de nationalistiske og kommunistiske kineseres side imod Japan, afviste personligt ethvert forsøg på at opretholde Det britiske Imperiums politik for kolonisation eller konflikt, og satsede på en verden med samarbejde mellem de fremvoksende, uafhængige nationer i verden, som især inkluderede det sovjetiske Rusland, Kina og Indien.

Hans vision for efterkrigstiden var radikalt anderledes end den vision, som blev implementeret af Storbritanniens Winston Churchill og, efter Roosevelts død, præsident Harry Truman. I

stedet blev der, i kølvandet på krigen i Stillehavet, skabt en kunstig opdeling af britiske imperieinteresser og Wall Street-interesser, der specifikt havde til formål at opsplitte disse tre store nationer til at blive koldkrigsfjender.

Tiden er nu inde til, at arven fra den Kolde Krig slutter. Som den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson sagde til medlemmer af det Amerikanske Udenrigsministeriums stab den 3. maj, 2017:

»Vi har frembragt resultater på en måde, der i mangt og meget var formet af, og var en rest fra, den Kolde Krigs æra. Og i mange henseender har vi endnu ikke selv foretaget overgangen til denne nye virkelighed; man kan, når vi har vore samtaler med NATO – endnu et eksempel – se, at der er mange institutioner i hele verden, som blev skabt under en anden tid.

Så, efterhånden, som vi arbejder os ind på denne mulighed for at se på, hvordan vi skal udføre vores arbejde, er en af tingene at tænke på verden, som den ser ud i dag, og lade tilbage – altså, vi gør tingene på denne måde, fordi vi har gjort det på denne måde i de sidste 30 eller 40 år, eller 50 år – for alt dét blev skabt under andre omstændigheder.

Man kan vel sige, at jeg indbyder jer alle til at gå til denne indsats, som vi vil påtage os, uden begrænsninger af jeres tankegang – overhovedet.«

Det britiske Imperium er

**fjendens sande
ansigt; dette er en kamp, vi
skal vinde.**

**LaRouche PAC Internationale
Webcast,**

5. maj, 2017; Leder

I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. ...

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

Matthew Ogden: Det er 5. maj, 2017, og jeg er Matthew Ogden. Med mig i studiet i dag har vi Jason Ross, der i dag har gennemført et meget vigtigt interview, som vi vil vise nogle

klip fra under aftenens udsendelse, med hr. William Binney, en meget betydningsfuld person. Jason Ross vil introducere ham senere i udsendelsen.

Men før vi kommer til det, så befinder vi os stadig i en nedtælling til konferencen om Kinas Bælt & Vej-initiativ, der starter ni dage fra i dag – 14. og 15. maj – i Beijing, Kina. Foreløbig har 28 statsoverhoveder meddelt, at de deltager i forummet, som Kinas præsident Xi Jinping vil være vært for. Vi ved, at Ruslands præsident Putin vil deltage som æresgæst. Og USA's præsident Trump kan stadig nå at meddele, at, ikke alene vil han deltage i dette forum, men han vil også tage imod den invitation, Xi Jinping flere gange har overrakt ham, om, at USA tilslutter sig denne nye udvikling med Bælt & Vej-initiativet, eller den Nye Silkevej.

Lad mig gå direkte til sagen og fortælle jer, at der er en meget signifikant artikel, der blev udgivet i *China Daily* for blot et par timer siden. Det er en af de førende, kinesiske, engelsksprogede aviser i USA. Denne artikel har titlen, »Trump opfordret til at deltage i Bælt & Vej Forum«. Jeg viser artiklen på skærmen for jer; og I kan se, at dette er et interview med fr. Helga Zepp-LaRouche. Hendes billede ses her i nederste hjørne, og artiklen indledes med det følgende:

»USA's præsident Donald Trump bør deltage i det forestående Bælt & Vej Forum for internationalt samarbejde i Beijing, sagde Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, en politisk og økonomisk tænketank.« Artiklen fortsætter med at citere Helga LaRouche:

»'Det bedste ville være, hvis præsident Trump personligt ville deltage i Bælt & Vej Forum i Beijing', sagde Zepp-LaRouche i et interview til China Daily.

'Det næstbedste ville være endnu et personligt topmøde mellem ham og præsident Xi Jinping umiddelbart efter, i Kina', sagde hun. [Det første var i Mar-a-Lago for et par uger siden.]

Zepp-LaRouche foreslog, at den økonomiske samarbejdsmechanisme, en af de fire søjler, der blev etableret under det første møde mellem de to ledere i Mar-a-Lago i Florida, kunne arbejde på konkrete forslag til gensidige investeringer, både bilateralt og i tredjelande, i sammenhæng med Bælt & Vej-initiativet ...

Zepp-LaRouche sagde, USA må tilslutte sig initiativet, der har udviklet 'en gigantisk dynamik' og er 'historiens største' infrastrukturprogram.

'Kun, hvis USA går med i dette initiativ, vil der være en måde, hvorpå geopolitik, der har forårsaget to verdenskrige i det 20. århundrede, kan overvindes', forklarede hun. 'Når de institutionelle kræfter i USA først indser, at det er mere i amerikansk industri, jobs' og samfundets interesse generelt, end det er at stå uden for initiativet, kan en potentiel Thukydid-fælde, eller en krig over brændpunkter, undgås.'«

Artiklen fortsætter dernæst med at sige, »'Kinesisk samarbejde i opbygning af USA's infrastrukturbehov ville være med til at foryngre den amerikanske økonomi', sagde hun.

'For de kinesiske og amerikanske nationaløkonomier er gensidigt komplementære', og Zepp-LaRouche sagde, de gensidige investeringer på dramatisk vis kunne stige med samarbejdet inden for initiativet.

Et sådant win-win-samarbejde ville ikke være begrænset til bilaterale investeringer, men kunne helt naturligt føre til joint ventures stort set i hele verden, i betragtning af opsvinget for økonomiske forventninger, forårsaget af initiativet, tilføjede hun.«

Så dette er altså en signifikant artikel, der blev udgivet i dag i *China Daily*, og det sker i sammenhæng med denne nedtælling til Bælt & Vej-topmødet. Men det er vigtigt, at Helga Zepp-LaRouches ord samtidigt nu også bliver læst af de

engelsktalende læsere i USA – læserne af *China Daily*, der er en meget læst publikation; og der har også været en meget signifikant udvikling fra udenrigsminister Rex Tillersons side. I en tale for Udenrigsministeriets personale for to dage siden, forklarer han virkelig, på en meget rolig, omfattende og klarhjernnet måde, udenrigsminister Tillersons synspunkt og – må man antage – også præsident Trumps, om, hvordan udenrigspolitik vil blive ført af Trump-administrationen, med udsigten til samarbejde mellem USA, Kina og Rusland. I Tillersons tale foretog han en slags spadseretur rundt til hele verden; og han forklarede, hvad Trump-administrationens politik ville være i disse forskellige områder. Men han startede med at gøre noget meget signifikant, og han har virkelig fået en masse kritik fra nogle af den transatlantiske, atlanticist-presse, kunne man kalde det. *The Atlantic* havde faktisk en lang artikel, der angreb udenrigsminister Tillersons verdenssyn. Men det, han gjorde, var, at han, i meget klare vendinger, afviste den 'humanitære interventionisme', der er blevet en del af amerikansk politik under både Bush' og Obamas administration. Man kunne kalde dette for »Tony Blair-doktrinen«; Tony Blair forklarede, i en særdeles berygtet tale i slutningen af 1990'erne, verden efter tiden for den 'Westfalske Freds principper'. Dette blev Bush- og Obama-administrationens doktrin; at gennemtvinge såkaldte »amerikanske demokratiske værdier« over resten af verden, som et påskud for at gennemføre regimeskifte og 'farvede revolutioner'. Det blev til det, som Susan Rice og Samantha Powers gennemførte i FN, og det var i realiteten påskuddet for, eller ideologien bag, utallige operationer for regimeskifte og hemmeligt finansierede farvede revolutioner, der er blevet ført i hele verden i løbet af de seneste 10-15 år.

Det, udenrigsminister Tillerson sagde, er, at vi ikke længere vil bruge såkaldte »vestlige værdier« som påskud for vores udenrigspolitik. At vi selvfølgelig støtter menneskerettigheder og alle de vigtige værdier, som den

Amerikanske Revolution blev udkæmpet for, og som findes indbygget i Uafhængighedserklæringen og USA's Forfatning. Men, vi vil føre vores udenrigspolitik med den idé for øje, at vi har betydningsfulde partnerskaber, og at det ikke er vores opgave at diktere, hvilke værdier, de skal have i deres indenrigspolitik. Men derimod, at vi har meget reelle interesser, og at de også har meget reelle interesser.

(Udskriftet fortsætter på engelsk:)

So, I'm going to play for you this short clip from the beginning of Secretary Tillerson's speech; and you'll see that it

sets up a very important context in which, in a second clip which

I'll introduce to you, he discusses the future and the hopeful potential future of our relationship with China. But first, here's the first clip from Secretary Tillerson's speech:

[begin video]

SECRETARY REX TILLERSON: Guiding all of our foreign policy actions are our fundamental values. Our values around freedom,

human dignity, the way people are treated. Those are our values;

those are not our policies, they're values. The reason it's important I think to keep that well understood, is policies can

change; they do change, they should change. Policies change to

adapt to the circumstances. Our values never change; they're constant throughout all of this.

So, I think the real challenge many of us have is, [as] we think about constructing our policies and carrying out our policies, is how do we represent our values? And in some circumstances, if you condition our national security efforts on

somewhat adopting our values, we probably can't achieve our

national security goals or our national security interests. If we condition too heavily that others must adopt this value that we've come to over a long history of our own, it really creates obstacles to our ability to advance our national security interests and our economic interests. It doesn't mean that we leave those values on the sidelines. It doesn't mean that we don't advocate for and aspire to freedom, human dignity, and the treatment of people the world over; we do. We will always have that on our shoulder everywhere we go. But I think it's really important that all of us understand the difference between policy and values. In some circumstances, we should and do condition our policy engagements on people adopting certain actions as to how they treat people; they should. We should demand that. But that doesn't mean that's the case in every situation. So, we really have to understand in each country, or each region of the world that we're dealing with, what are our national security interests? What are our economic prosperity interests? Then, as we can advocate and advance our values, we should; but the policies can do this. The values never change. So, I would ask you to just, to the extent you could think about that a little bit, I think it's useful. Because I know for me, this is one of the most difficult areas as I've thought about how to formulate policy. To advance all of these things simultaneously is a real challenge. I hear from government leaders all over the world, "You just can't demand that of us. We

can't move that quickly, we can't adapt that quickly." So, it's how do we advance our national security and economic interests; and on this hand, our values are constant over here. So, I give you that as kind of an overarching view of how I think about the President's approach of America First. [end video]

OGDEN: So, with that, Secretary Tillerson brought an end to the Blair-Bush-Obama doctrine of color revolution, regime change, and so-called "humanitarian interventionism." This is the beginning of a new doctrine which is still being defined, but coming out of the Trump administration foreign policy. Now Secretary Tillerson did make very significant trip a few weeks ago to China; where he met with Xi Jinping and other very high-level officials. And this was in the weeks preceding Xi Jinping's visit to the United States, where he had his bilateral summit with President Trump at Mar-a-Lago. It's very significant, as we count down the days between now and this forum for the Belt and Road Initiative in Beijing, that there is a new policy doctrine being formed in the Trump White House, in terms of the relationship that the United States will have towards China. Obviously, none of this is yet determined, but there are definite changes in process. I'm going to play for you now another clip from Rex Tillerson's speech; where he begins by talking about the North Korea situation, but as you'll hear, he immediately brings up the role that China and also Russia are playing in terms of

collaborating with the United States to resolve that situation and also other situations around the world. Then, you'll hear him get a little bit more into detail about what the potential for a relationship between China and the United States over the coming half century, as he discusses it, can become.

[begin video]

SECRETARY TILLERSON: So, as all of you clearly understand, when we came into the State Department, the administration came in, was sworn in, and was immediately confronted with a serious situation in North Korea. In evaluating that, what was important to us and to me to understand was, first, where are our allies. So engaging with our allies and ensuring that we and our allies see the situation the same. Our allies in South Korea, our allies in Japan. Secondly, it was to engage with the other regional powers as to how do they see it. So, it was useful and helpful to have the Chinese – and now the Russians – articulate clearly that their policy is unchanged. Their policy is a denuclearized Korean peninsula. Of course we did our part years ago; we took all the nuclear weapons out of South Korea. So now we have a shared objective; and that's very useful, from which you then build out your policy approaches and your strategies. So many people are saying, "Gee, this is just the same thing we've tried over and over. We're going to put pressure on the regime in Pyongyang; they're not going to do anything, and then in the end, we'll all cave."

Well the difference, I think, in our approach this time, is we're going to test this assumption. When folks came in to review the situation with me, the assumption was that China has limited influence on the regime in Pyongyang, or they have a limited willingness to assert their influence. So, I told the President, we've got to test that; and we're going to test it by leaning hard into them, and this is a good place to start our engagement with China. So, that's what we've been doing, is leaning hard into China to test their willingness to use their influence, their engagement with the regime of North Korea. So, that's North Korea.

Then if I pivoted over to China, because it really took us directly to our China foreign policy, we really had to assess China's situation – as I said – from the Nixon era up to where we find things today. We saw a bit of an inflection point with the Beijing Olympics; those were enormously successful for China. They kind of put China on the map, and China really began to feel its oats about that time; and rightfully. They have achieved a lot. They moved 500 million Chinese people out of poverty into middle class status. They've still a billion more that need to move. So, China has its own challenges, and we want to work with them and be mindful of what they're dealing with in the context of our relationship. Our relationship has to be one of understanding that we have security interests throughout Northeast Asia and security interests throughout the Pacific, and

we need to work with them on how those are addressed. So, that gets to the island building in the South China Sea, the militarization of those islands, and obviously we have huge trading issues to talk with them about. So, we are using the entire of the visit in Mar-a-Lago, which was heavy on some issues with North Korea, but also heavy on a broader range of issues. What we've asked the Chinese to do is, we want to take a fresh look of where is this relationship going to be 50 years from now? Because I think we have an opportunity to define that. So, I know that there have been a lot of dialogue areas that have been underway for the last several years with China; we have asked China to narrow the dialogue areas and elevate the participants to the decision-making level. So, we outlined four major dialogue areas with China; and we've asked them to bring people who report directly to the decision maker, which is President Xi. So for the first time, we are seeking — and it so far appears we will get — people at the Politburo level and at much higher levels of the government in China to participate in these dialogues, so we can reframe what we want the relationship to be and begin to deal with some of the problems and issues that have just been sort of sitting out there stuck in neutral for a while. It's a much narrower — as we make progress, those things will result in working groups where we can get after solving these things. We're going to have the first meeting of the diplomatic and security dialogue, which is chaired by myself and Secretary

Mattis with our counterparts here in Washington in June. We've put it up as kind of top priority. The second one is economics and trade, which is chaired by Treasury Secretary Mnuchin and Commerce Secretary Ross, and it's well underway also. So, that's kind of the new approach we're taking with China, is elevate; let's kind of revisit this relationship and what is it going to be over the next half century. I think it's a tremendous opportunity we have to define that. And there seems to be a great interest on the part of the Chinese leadership to do that as well. They feel we're at a point of inflection also. So, that's China.
[end video]

OGDEN: Let me just reiterate a couple of the points that you heard Secretary Tillerson just make. He said it's time for us to take a fresh look at where this relationship is going over the next 50 years. What will that relationship be 50 years from now? We have the opportunity to reframe what that relationship will be, to revisit that relationship, and to examine what it's going to be over the next half century. We have a tremendous opportunity to do that, he said, and there's great interest on the part of the Chinese leadership to do that as well. They feel that we're at a point of inflection. Now, just because this is a significant point to always include the role that Lyndon and Helga LaRouche have played in

creating the vision, in laying out the vision which is really creating the pathway forward for what is the future, in 2005, Lyndon LaRouche published a book which was titled {Earth's Next

Fifty Years}. Not coincidentally, Mr. LaRouche's point in this

book, which he presents in a very profound and philosophically developed way, was that we've really reached the point where we

need to view the potential for a great powers relationship.

Between whom? The United States, China, and Russia; and also India, but most importantly this three-power relationship between

the United States, China, and Russia as a potential collaboration

to begin to envision a system of inter-relationship between nations based on mutual benefit between those countries. And the

development of the planet through – and he lays this out in detail in this book – the Eurasian Land-Bridge, or the New Silk

Road as he calls it, has the potential to bring mankind into a new mode of history. A new chapter of history where wars are something of the past; great wars are no longer fought between countries over narrow national interests. In fact, the mutual benefit of these great projects, which are represented by what China is now doing, is the potential for peaceful coexistence between all cultures; a dialogue between civilizations, and as the opportunity to pave the road towards a new chapter of human history.

So again, this was {Earth's Next Fifty Years}; this was published in 2005 by Lyndon LaRouche. So, it's the ability to envision what the future must become which creates the opportunity for competent and clear-minded leadership. I think

you saw in a very real way the influence of that on what

you're

now seeing at least in an exploratory way from the U.S. State Department and Secretary Tillerson. What he also brought up which is very important, is that China has succeeded in lifting

500 million people out of poverty in just a very short amount of

time; through great projects and investment into their own population. That's half a billion people.

What Helga Zepp-LaRouche had to say earlier, when we were speaking to her and Mr. LaRouche, is that we have to continue to

beat the drum in terms of President Trump reciprocating what has

been offered by President Xi Jinping in terms of the United States participating in this New Silk Road dynamic. This is the

logical and obvious answer to President Trump's question: How are we going to spend \$1 trillion in the United States on developing the infrastructure and putting people back to work with real skilled, productive, high-paying manufacturing jobs? Well it must be done in collaboration with China. There's no way

that can be done without reciprocating Xi Jinping's offer to join

this New Silk Road dynamic.

So, I'm going to remind people that about a month or two ago, the LaRouche Political Action Committee issued a pamphlet.

I'm going to display that on the screen for you right now. It was titled "America's Future on the New Silk Road." So, you can

see the cover of that pamphlet right here. The subtitle is "LaRouche's Four Laws: the Physical Economic Principles for the

Recovery of the United States." You can see in the Table of Contents what this pamphlet includes. So, there's an

introduction, which is called "A New Era for Mankind"; then you have Lyndon LaRouche's document, the "Four New Laws to Save the United States Now." Then you have four chapters which elaborate each of those four points. One is, restore Glass-Steagall; this is a fight we're really in the midst of right now, and it's coming to a head. Two, a new Hamiltonian national bank. Three, credit for increased productivity; and four, a crash program for fusion and space.

That pamphlet has several full-spread maps included in it; and I'm going to just show you a few of those. [pages 4-5]

First

you have "China's New Silk Road, the Belt and Road Initiative: First Steps towards the World Land-Bridge" And this sort of shows

what the elements of the Belt and Road Initiative as it exists right now are across Eurasia. It includes the China-Mongolia-Russia corridor, the China-Pakistan corridor, the

New Eurasian Land-Bridge, the China-Indochina corridor, the Bangladesh-China-India-Myanmar (BCIM) corridor, the Maritime Silk

Road, including ports and shipping lanes and so forth; and then

also China-Central and West Asia.

So those are the projects, as Helga LaRouche called it, the biggest infrastructure project in human history, that's what is

now on the table. And those are the heads of state and government that are going to be attending this summit in Beijing

next weekend. This affects the entirety of the populations of

this area of the world. So that's what exists now. If the United States wished to join this, there are several very concrete projects which could be included: This map [pages 8-9] is titled "U.S.A. Joins the New Silk Road: An International Recovery, Working with China To Build America." Very significantly, high-speed rail and magnetic levitation – look at what China has done with high-speed rail development in China, and compare that with the pathetic state of rail in the United States. It also includes reviving our industrial corridors, the so-called "rust belt" development corridors, which include not only transportation but also energy development and so forth. Along those development corridors, you could have new cities. It's called "New Renaissance Cities," because the cities have to be centers of culture and education and art, and science and research. And then very importantly, the Bering Strait connection. So as we develop the high-speed rail in North America, it can connect to what's being built in Eurasia. And then finally, the third full-spread map in that pamphlet [pages 20-21], is called, "The Full World Land-Bridge: Expanding China's New Silk Road, A Global Infrastructure Economic Platform." And these are some other projects which are sort of third-party projects, which the United States and China could be working together on for the benefit of other areas of the world: Very importantly, a new Marshall Plan for the Middle East, this is how we should resolve the crisis in Syria and Libya and Iraq. In South America, a new inter-oceanic canal: This is on the

books through Nicaragua. Also a South American transcontinental railroad. The canal through the Isthmus of Kra, in Thailand, we had a special presentation on that just a few weeks ago; this is really moving forward, the Kra Canal. Refilling Lake Chad with the Transaqua Project. This is one of the most important projects for the future of Africa; and then also in Africa, a Europe-Strait of Gibraltar tunnel. So that's the pamphlet, "America's Future on the New Silk Road" and it's available on the LaRouche PAC website, and this is something which we should be coming back to right now. It's very important.

But as Helga LaRouche said, in our discussion, we have not yet reached the point of safety: We are still in the danger zone. There are so many hotspots which could blow up around the world, and there continues to be a very real attempt, from the British Empire and from their allies inside the United States to undermine and to destabilize the Trump administration for the very reason that you saw Secretary Tillerson state – we are no longer going to be the country which is the "dumb giant" implementing British Empire, divide-and-conquer policies in the world. No longer East against West, but we are going to seek dialogue and we are going to seek cooperation with these countries.

So I think with that said, it sets up, I think, what we're going to discuss with Jason and I'd like to just let Jason pick it up from there.

Jason ROSS: These projects you've discussed, this is something that can transformed mankind, like going to the Moon.

This is that kind of scale of change, in relations among people.

Ever since Trump was elected, there has been an ongoing attack against him of people whom you'd think had lost their minds, or

you were having a bad dream, except that it's really happening;

people who are repeatedly saying, they're not attacking trumps policies per se, – that happens too, of course, but what I'm talking about is the drumbeat about "Russia, Russia! {Russia, Russia! Russia!}" People saying that "Russia elected Donald Trump." That "Russia hacked the Democratic Party," "Russia hacked

John Podesta, Russia hired internet trolls; Russia has compromising blackmail material on Donald Trump – Russia, Russia, Russia!" "Russia caused Democratic candidates to shy away from the TPP." It's just complete nonsense!

Now, this is being done for two reasons. One as an attempt to delegitimize and throw Trump's administration out entirely, or, failing that, attempt to box him into an anti-Russia provocative type of policy, to show that he's not a shill or a stooge for the "man who's directing the entire world, Vladimir Putin," if you would listen to some people on MSNBC or other places.

So today I had the wonderful chance to speak with William Binney about this. Bill Binney was a covert, three-decade employee at the NSA. He resigned in 2001 as a top-level executive there; he resigned over the fact that safeguards against spying on American citizens were being overlooked, and that a setup was being made to allow a totalitarian, and as he put it, "an Orwellian state."

So, let's just go ahead and jump right in to hear what Bill Binney has to say about whether Vladimir Putin runs the whole world.

[begin video]

JASON ROSS: Let me ask you, Mr. Binney: What do you think about these claims. Did Russian hackers elect Donald Trump?

WILLIAM BINNEY: I wrote an article that was published in {Consortiumnews} on Dec. 12th of last year, that said this was all a big fabrication, simply because they weren't saying exactly

where the hack came from, and where the data out of the hack went

to! I mean, that's the whole point of what NSA has set up, in terms of copying and collecting everything in a fiber network inside the United States, and virtually everything in the world

on those fibers.

So that means – and they've got trace route programs by the hundreds, scattered all over the world. That means that they can

follow the [data] packets as they move through the network.

Now,

if somebody hacks into the DNC or Hillary or Podesta's email or

something, and they want to find out who it is, all they have to

do is use the IP address with XKeyscore as Edward Snowden said,

and they've got all the data to find out where the packets went!

But they haven't done that, you see. And even NSA who's the only

one that can do this – the rest of them are meaningless – if NSA says they've got data on it, then it's meaningful. If the rest say that we have high confidence, that's just pure speculation. And it's something that's just pure garbage, that doesn't mean anything. Produce the evidence, they haven't produced any at all, so that's what I called it back in December

of last year.

[end video]

ROSS: Well, that's a pretty straightforward response on that, isn't it? Let's take up now the topic of the control over the domestic political apparatus that's exerted by an uncontrolled intelligence apparatus that collects material on everybody.

[begin video]

ROSS: More recently about a little over a month ago you co-authored an article with Ray McGovern in which you wrote about

Trump's response to this, that "his choice may decide whether there is a future for this constitutional republic. Either Trump

can acquiesce to or fight against a deep state of intelligence officials who have a myriad of ways to spy on politicians and other citizens. And thus amass derogatory materials that can be

easily transformed into blackmail."

[<https://consortiumnews.com/2017/03/28/the-surveillance-state-behind-russia-gate/>]

That's a strong claim. Tell us, how do you see the Trump response to this attack on elected government? And what should

ordinary people do, to prevent such a policy coup?

BINNEY: Well, first of all, I think President Trump realizes what's been going on. A recent statement he made about,

"there's an awful lot of spying going on on U.S. citizens and we

really don't know the extent of it, and we really have to find out what the heck" – he used the word "hell" – "what the hell is going on." Well, that means they're even keeping him in the

dark.

Now, as the President of the United States, he's supposed to know all the sources of information that the intelligence community is using to produce intelligence for him, and he obviously doesn't know about this. But I've made it perfectly clear that the "Fairview program, Stormbrew programs, and Blarney

programs* for the tapping of fiber networks inside the United States are the sources of information on everybody in the United

States, including representatives in the House and Senate; you know, even judges on the Supreme Court, Generals on the Joint Chiefs of Staff, all Federal judges, all senior lawyer firms all

around, and all the journalists and everything; all that stuff is

being captured and stored.

And what they're not talking about is, I've seen some arguments where they said, "well, as long as we're only using it

for intelligence and law enforcement isn't involved, you know, it's OK for us to do that." That was the argument I think that Judge Napolitano put forward, that they were using with the FISA

Court to dupe them into doing what they want.

And that's really what's happened: They've been duped, and so have the Congress, most of Congress. I mean the Intelligence

Committees I think were more aware of what was going on than the

rest of Congress. But they duped the rest of Congress! They made them all just play along like a bunch of sheep, "here's bell, follow the bell," you know? So our democracy basically doesn't really exist the way it was originally intended. And the

law enforcement, FBI, DEA, and others in the law enforcement community had direct access into the NSA data – they've had it

all along! Director Mueller at the FBI said he'd been using the Stellar Wind, which is the domestic spying data, since 2001, he'd been using that, so; and that's direct access through their technology data center in Quantico, Virginia into the NSA data bases where they could look all the content and metadata of everybody in the country! And they could retroactively research them any time they want.

And they're using it to arrest people for common crime inside the United States. so, I mean, this is simply a destruction of the entire judicial process in our country and it's a fundamental violation of the constitutional rights.

And

they've scrapped the Constitution, fundamentally.

I mean, that's why I said, when the Iraqis were struggling to put together a Constitution, I said, "well, why don't we give

'em ours, we're not using it." [laughter]

[end video]

ROSS: The discussion continued; we covered a lot of topics. The interview will be available tonight for you who are subscribing to our audio podcast, it'll be up this weekend on the website.

The other aspect to take from it, is, as he said in that article that he co-wrote with Ray McGovern, this is not something

that will go away. Unless this apparatus is taken on and removed, cleaned out, this ongoing cloud of blackmail potential

and political coercion that exists above the level of elected government will continue putting pressure to oppose the kinds of

developments that we saw with what Tillerson put out, and with

the pamphlet that Matt just went through. So it's not a fight that will go away. This isn't something that will simmer down and go cold on its own. It's a fight that's got to be won.

OGDEN: Absolutely. It's heating up right now. It's definitely not going away. Just earlier this afternoon, Sen. Rand

Paul sent out a tweet, where he said, "I have formally requested

from the White House and the Intelligence Committees, info on whether I was surveilled by the Obama administration or the intelligence community." So, to the extent that people are trying

to write off the claim from the Trump White House that, in fact,

Trump was wire-tapped or surveilled by the Obama administration,

now Sen. Rand Paul is asking the same question. He went on to say, "Did the Obama administration go after Presidential candidates, members of Congress, journalists, clergy, lawyers, federal judges? Did the Obama administration use warrantless 'wiretapping'" – in quotes – "on other candidates besides Donald Trump?"

So, this is a real question. This makes Watergate seem pale in comparison.

ROSS: And some of the other specifics that have come out about this. There's the report that Susan Rice was the person, Obama's National Security Advisor, who outed Michael Flynn, or who made an "unmasking" request to get from the recorded calls with the Russian diplomat that, oh, that the person he was speaking with was Gen. Michael Flynn.

So you don't get much higher level in the political and intelligence world than Mike Flynn, and if even his conversations

are being listened to and unmasked in this way, you know, who isn't? Are the members of the intelligence community, are

they

being blackmailed in this way? This is the sort of thing that you say, what would Hoover have been doing if he all of these tools at his disposal?

And the numbers back it up: A report just was released that there were almost 2,000 incidents of unmasking of American citizens, whose identities and communications were collected in a

foreign or other intelligence collection process, that the Obama

administration made that there were almost 2,000 requests to unmask and find out who were the Americans involved in these conversations.

OGDEN: And this continues to go back to the question of the role that British intelligence is playing, and obviously now it's

been publicly admitted that, in fact it was GCHQ that was conducting the surveillance and channeling all of this intelligence into the U.S. because it's illegal under U.S. law to

spy on your own citizens – so just ask the British to do it! And vice versa.

So, this continues to be the persisting question. And the point that has to be asked, and this is the question: Will Donald Trump recognize that this the true face of the enemy, and

that the British Empire have been attempting to stonewall and bulldoze the United States into becoming their “dumb giant,” in

their attempts to set the world against itself and to continue to

manipulate the international politics through this geopolitical

model which they've been using since the end of World War II; or,

will we say this is the end of that so-called British-U.S.

“special relationship” and now is the time that we are going to initiate a New Paradigm of international relations. So I think that question gains more relevance as we look at this speech that we played earlier today from Secretary Tillerson, where he really did bring an end to this Blair doctrine of using so-called “Western values” as the pretext for regime change and color revolutions, and we see a potential for a new relationship between the United States and China, new relationship between the United States and Russia, and a new attitude in terms of what our goals are in terms of our relationships with the rest of the world? So it’s a war which continues, and this interview that you conducted today, Jason, with William Binney is an important tool for people to use. So I think people can watch the website for that to come out, and as you said, it will be available to podcast subscribers tonight in audio form. So let’s wrap up today’s broadcast by saying that we are nine days away from the opening of this Beijing conference. This begins one week from Sunday: The heads of state and government will be arriving a week from today, a week from tomorrow in Beijing. I guarantee you that the accommodations can be made for President Trump to attend that summit if he so makes the decision in the next few days. And as Helga LaRouche said, even if that doesn’t occur, the next best option would be for another bilateral summit between President Trump and President Xi in the days and weeks following the Belt and Road Initiative summit. So we have that to look forward to, and over the coming

days, we ask you to stay tuned to larouchepac.com, and continue

to do what you can do, to educate the U.S. population about the

possibility of what would be our opportunities, were we to join

this Belt and Road Initiative. That pamphlet that I gave you a guided tour of is available on the LaRouche PAC website.

We'll

make that available as a link

[<https://larouchepac.com/20170225/four-laws-pamphlet>] in the description of this video here today. And also you can watch the

full speech from Secretary Tillerson that's available on YouTube

and we'll make that link available as well.

[<https://www.state.gov/secretary/remarks/2017/05/270620.htm>]

So thank you very much for joining us, and please stay tuned to the LaRouche PAC website and the LaRouche PAC YouTube channel

for the full interview with William Binney, you can find the interview that Helga Zepp-LaRouche conducted with {China Daily}

on their website

[http://usa.chinadaily.com.cn/epaper/2017-05/05/content_29219579.htm]

– chinadaily.cn and that link is also provided in the description of this video.

So thank you very much. Thank you Jason for joining me here today, and please stay tuned to larouchepac.com.

Dette er ikke de 100 dage, Det britiske Imperium havde i tankerne

Leder fra LaRouche PAC, 3. maj, 2017 – Den dynamik, der repræsenteres af de »Tre Store« internationale ledere (Putin, Xi og Trump), får i stigende grad rodfæste i den globale, strategiske situation, om end ulige fordelt. På mærkedagen for Trump-administrationens første 100 dage var det Det britiske Imperiums plan, at Donald Trump skulle være afsat fra præsidentembedet og /eller død; at verden skulle være på en fast kurs for regional og global atomkrig; og at Glass-Steagall skulle være historie – og kun historie.

Den britiske plan var ganske bestemt *ikke*, at Trump foreløbig skulle have talt tre gange i telefon med den russiske præsident Putin, med udsigt til et møde mellem dem, der sandsynligvis vil finde sted under G20-topmødet i juli; det var *ikke*, at Trump skulle have gennemført et møde med Xi Jinping samt talt med ham flere gange; og det var *ikke*, at Trump personligt skulle have placeret spørgsmålet om Glass-Steagall som topprioritet til diskussion – selv om kampen om, hvilken version af »Glass-Steagall« – den ægte FDR-lov eller en eller anden ersatz variant med »ring-fencing« (intern bankopdeling) – stadig udkæmpes, og hvor amerikanske borgere er en del af kampen, anført af LaRouche PAC's mobilisering.

Føj hertil den kendsgerning, at det forestående topmøde for Bælt & Vej-initiativet 14.-15. maj i stigende grad dominerer den globale, økonomiske dagsorden, og at Lyndon og Helga LaRouche personligt er i centrum for denne diskussion, med Rusland og Kina som de primære samtalepartnere, (som det meget klart sås af den nylige Schiller Institut-konference i New York), og man vil se, hvorfor Det britiske Imperium ikke er den mindste smule 'begejstret'.

De er faktisk i panik, og de forsøger stadig at brygge et fremstød sammen for at afsætte Trump ved en rigsret, og for at gennemføre en 'farvet revolution' i USA.

Helga Zepp-LaRouche understregede i dag, at vi nu befinder os i en nedtælling på 10 dage til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, og at vi må forstærke indsatsen for at insistere, at USA må blive involveret i denne proces. USA har et infrastrukturunderskud til skønsmæssigt mindst \$8 milliarder og har brug for kinesisk ekspertise og investering til at være med til at genopbygge landets infrastruktur på det højeste, teknologiske niveau. Desuden, understregede Zepp-LaRouche, bør USA og Kina gå ind i joint venture-projekter, især i Mellemøsten og Afrika, for at bringe fred og udvikling til disse områder. Zepp-LaRouche erklærede: Der er masser at gøre!

Det er sikkert, at Rusland og Kina vil respondere favorabelt til en sådan amerikansk politik. Som den officielle kinesiske avis *Global Times* skarpt bemærkede i en leder fra 2. maj:

Ængstelse over Bælt & Vej-initiativet »blotlægger den stereotype, amerikanske nulsums-tankegang ...

[Men] den offentlige mening i USA er diskret ved at ændre sig fra at være imod det, og til at tillægge det større betydning at undersøge det ...

[Samarbejde ville] hæve deres gensidige tillid til det næste niveau ... og skabe en ny platform for kinesisk-amerikansk samarbejde ...

Beijing har allerede overbragt en invitation, og hvordan USA vil respondere til det, er værd at observere.«

Trump sætter ind for fred i Asien; New York Times råber på krig

Leder fra LaRouche PAC, 2. maj, 2017 – Det bliver i stigende grad klart, at præsident Trump, sammen med Kinas præsident Xi Jinping og Ruslands præsident Vladimir Putin, tager skridt til at afslutte krisepunkterne i Eurasien, der havde bragt verden til randen af krig under præsident Obama, og som briterne og deres aktiver desperat har forsøgt at bruge igen i dag for at bryde Trumps samarbejde med Rusland og Kina.

Som en sydkoreansk analytiker sagde i sidste uge, så har Trump en politik for Nordkorea, der er meget tæt på den politik, der føres af de førende kandidater til præsidentskabet i Sydkorea i det forestående valg den 9. maj: hav en større pind, men tilbyd en større gulerod.

Alt imens Trump-administrationen har aktiveret THAAD-missilsystemet i Sydkorea og gennemfører øvelser i området med et hangarskib, B-1 bombefly og atomubåde, erklærer Trump samtidig højlydt for verden, at han samarbejder tæt med præsident Xi, og at han ønsker at forsikre Nordkorea om, at USA ikke truer med »regimeskifte« imod Kim Jong-un-regeringen. Hans udtalelser mandag om, at han ville være villig til at møde Kim Jong-un personligt under passende omstændigheder, er blevet mødt med hysteri i den vestlige presse, og deres respons til Trumps opringning til den filippinske præsident Rodrigo Duterte, hvor han inviterede ham til at besøge Det Hvide Hus, sendte *New York Times* og andre ud i hysteriske krampetrækninger.

Men hvad repræsenterer disse skridt? Koreakrisen blev skabt af Bush- og Obama-administrationerne, der saboterede hver eneste aftale, der blev opnået med Nordkorea, og førte til Obamas

vanvittige »strategiske tålmodighed« – altså, en afvisning af at forhandle med Nordkorea, med mindre de gjorde præcis, som de fik besked på, samtidig med, at han opbyggede en massiv militærstyrke og forøgede sanktionerne. Målet var Kina, ikke Nordkorea. Bush og Obama var henrykte over at have et atombevæbnet Nordkorea, som gav en undskyldning for at opbygge en massiv militær ring rundt om Kina og Rusland.

Nu arbejder Trump sammen med Kina. Der er ikke længere grund til at drive Nordkorea til fjendtlige reaktioner med atomvåben. Som udenrigsminister Rex Tillerson sagde i sidste uge, så må vi overbevise Pyongyang om, at vi ikke tilsigter regimeskifte, men blot en fredelig atomafrustning af Koreahalvøen.

Det samme gælder for Filippinerne. Den tidligere filippinske regerings unødvendige provokation af Kina, hvor de sendte spørgsmålet om suverænitet over øerne i det Sydkinesiske Hav til en forudindtaget vestlig domstol, uden kinesisk deltagelse, retfærdiggjorde Obamas deployering af en stærk militærstyrke til området. Med valget af Duterte endte denne krise, og Filippinerne arbejder nu tæt sammen med Kina, og ligeledes med USA. Både Filippinerne og USA befinder sig nu under et fornuftigt lederskab, der afviser galskaben med verdenskrig mellem atommagter.

I dag havde Trump en lang telefonsamtale med præsident Putin, hvor de aftalte at arbejde tæt sammen om udarbejdelse af en fredelig, politisk løsning på brændpunkterne i Nordkorea og Syrien. Dette forfærder briterne, der troede, de med held havde forgiftet Trumps plan om at blive venner med Putin, gennem deres løgne om, at Assad havde brugt kemiske våben, og som fik Trump til at bombe en syrisk flyvebase.

Naturligvis beskriver *New York Times*, Det britiske Imperiums stemme i USA, Xi Jinping og Putin som diktatorer og hævder, at Trump er en tyran, fordi han vil være venner med dem, eller med andre »autoritære diktatorer«, såsom Duterte, Egyptens el-

Sisi eller andre, der trodser den britiske imperieopdeling af verden i fjendtlige lejre, og som kun er interesseret i at bekæmpe terrorisme, og ikke andre nationalstater. Dette er i realiteten landene i den Nye Silkevej, der ønsker at arbejde sammen som venner i opbygningen af en verden, der er menneskeheden værdig.

Trump har hidtil endnu ikke meddelt, om han vil deltage i det Internationale Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing den 14. – 15. maj, og hvor ledere fra 100 nationer vil mødes for at diskutere menneskehedens fremtid, baseret på gensidig udvikling, lindring af alvorlig fattigdom (som Kina næsten har opnået), og en verden, der er fri for krig og terrorisme. Som Helga Zepp-LaRouche sagde den 13. april, hvis Trump går frem med at bringe USA ind i den Nye Silkevej, vil han blive husket som en af de største amerikanske præsidenter. Selve begrebet om Imperium, om en verden, der består af tilhængere af Darwins teorier (den stærkeste overlever) og nationer, der fungerer på samme måde som i dyreverden, hvor man kæmper om fordele på den andens bekostning, kan én gang for alle deponeres i den historiske skraldespand. Menneskeheden kan dernæst gå fremad mod sin sande bestemmelse med at opbygge en retfærdig og fremgangsrig verden, og med fremme af menneskehedens opdagelser i rummet, samt skabe en videnskabelig og kulturel renæssance blandt alle folkeslag.

**Trump er måske ved at bryde
fri af den britiske**

krigsfælde:

Hvad hans næste skridt må være

Leder fra LaRouche PAC, 1. maj, 2017 – Præsident Donald Trumps erklæring i dag om, at han er villig til at forhandle fred direkte med Nordkoreas Kim Jong Un – hvilket vil forskaffe de største, løgnagtige medier i London, New York og Washington et nervøst sammenbrud – er begyndelsen til, at præsidenten muligvis vil bryde ud af en britisk krigsfælde. »Under de rette omstændigheder«, sagde han, og disse omstændigheder kunne meget vel være præcis de *multilaterale*, direkte forhandlinger, som præsidenterne Xi og Putin arbejder så hårdt på.

Kina og Rusland – de nationer, som den britiske elite har forsøgt at drive Trump til krig med. Den britiske regerings Boris Johnson og Michael Fallon har gentagne gange meddelt, at de med sikkerhed vidste, at Trump stod for at gå i krig mod Nordkorea, ligesom de, kortvarigt, havde puffet ham ind i en krigsfælde i Syrien.

Det er af presserende betydning, at alle Trump-tilhængere forstår dette og lægger yderligere pres på ham for at undfly briternes dødbringende »geopolitik«.

Hans destination bør være Beijing, 14.-15. maj, sammen med 30 andre statsoverhoveder og 101 nationale delegationer i Bælt & Vej Forum. Det er samarbejde med Kina om *økonomisk* udvikling på verdensplan, inklusive en ny økonomisk infrastruktur i USA.

Præsidenten overrumplede Wall Street i samme interview i det ovale kontor ved at sige, at han ønskede at bryde Wall Street-bankerne op med det »21. århundredes Glass-Steagall«. Ingen tvivl om, at de vil tilbyde Barack Obama endnu mere – en halv million pr. tale – for at angribe Trump. Fra og med G20-mødet

i februar 2009 i London fulgte Obama den britiske, politiske ledelse: Bankredning (bailout) til alle storbankerne, og vedtagelse af hvad som helst, blot IKKE Glass-Steagall. Dét ville sætte en stopper for Londons rolle og verdens imperie-finanscentrum.

Hvad der er vigtigere, så ville dette smide Wall Street-bankernes spekulative derivater og »kasino«-operationer ud af støtte fra skatteborgerne og statslig garanti og overlade dem til at gå fallit, hvis de vil gå fallit. Med en enorm gældsboble i foretagender og selskaber på \$14 billion, der er begyndt at gå i betalingsstandsning og nu truer med at gå fallit, er dette det afgørende, første skridt til at vende tilbage til en økonomisk genrejsning. Som stiftende chefredaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, i dag sagde om Trumps interview: »Dette finanssystem har været komplet degenereret, et svindelnummer, siden et godt stykke tid før krakket, som jeg forudsagde i begyndelsen af 2007. Man må simpelt hen skaffe sig af med det.«

Præsidenten tager skridt til at undfly den dødbringende, britiske fælde med geopolitik og krig, som – siden FDR – kun JFK og Ronald Reagan er brudt fri af, i det mindste delvist. Den ene blev myrdet, den anden næsten myrdet. Det er et spørgsmål om liv og død for nationen, at præsident Trumps tilhængere forstår, hvad han er oppe imod, og hvad hans næste skridt må være.

Lyndon LaRouche:
Vi må indføre økonomisk

virkelighed

Leder fra LaRouche PAC, 27. april, 2017 – USA og det transatlantiske finanssystem befinder sig nu ved et punkt, hvor det er på vej til en snarlig eksplosion, der overgår 2007-08. Foretagendernes gældsboble i dag, som er på \$14 billion, er større end ejendomsmarkedets boblens \$11 billion i 2007-08, og raten med 20 % betalingsstandsninger, som forudses for denne gæld i dag, er langt større end det, vi faktisk oplevede med ejendomslåne for et årti siden. Vi befinder os allerede i »The Big Short«, hvor Wall Street udlåner flere penge til naive tåber for at hjælpe dem til at opkøbe Wall Streets værdiløse værdipapirer – for derefter at spille imod sine egne kunder.

Hysteriet, der udstilles i Wall Streets daglige, offentlige udgydelser imod Glass-Steagall, reflekterer bankernes bevidsthed om den forestående nedsmeltning.

Intet som den nuværende situation er nogensinde blevet oplevet før, nogetsteds – det, der f.eks. skete i 2007-08, tåler ikke sammenligning med noget som helst i den nuværende verdenssituation.

Gene Kranz, mission controller i NASA, der senere blev chef mission controller for Apollo 13, beskrev i sin bog fra 2009, *Failure is Not an Option* (Fiasko er ikke en mulighed), hvordan hans chef, den legendariske mission controller Chris Kraft, kom hen til hans skrivebord blot to uger efter, at Kranz først startede i NASA i Langley i 1960. Kraft sagde:

»Alle andre er optaget. Jeg har kun dig tilbage. Vi har vores første Redstone-opsendelse foran os. Jeg vil gerne have, at du tager til Cape, går sammen med dem, der udfører testene og skriver en nedtælling. Skriv dernæst nogle regler for missionen. Når du er færdig, så ring til mig, og vi kommer ned og begynder træningen.«

Kranz fortsatte med at sige, at

»han må have bemærket chokket i mit ansigt, da Kraft fortsatte med at sige, 'jeg giver Paul Johnson besked om at tage imod dig i Mercury Control og give dig en hånd med'.

Min tid som iagttager var forbi, min mulighed for at nå at komme i omdrejninger afsluttet ... Fra mit arbejde, senest ved Holloman Air Force Base i New Mexico, kendte jeg til flyvning, systemer, procedurer og checklister. Jeg kunne godt regne ud, hvad en nedtælling skulle indeholde. Men regler for en mission var noget andet. Der havde aldrig tidligere været en sådan mission i USA's historie – jeg måtte simpelthen kaste mig ud i det. Eftersom der ikke var skrevet nogen bøger om den faktiske metodologi inden for rumfart, måtte vi skrive dem hen ad vejen.«

✘ I dag er situationen den samme. Der findes ingen instruktionshåndbog. Det, vi ved, er, at vi må komme krakket i forkøbet, gennem en dybtgående mobilisering af befolkningen – ligesom en krigsmobilisering, men en dybtgående nationaløkonomisk mobilisering. Tænk på Franklin Roosevelts »100 dages program«. Stiftende redaktør for *EIR*, Lyndon LaRouche, forklarede, hvad dette vil sige i sine »Fire Nye Love« fra juni 2014. Revolutionen, der vælder frem fra hans »Basement« forskningsteam, giver genlyd af dette, sammen med hans »Manhattan Projekt«. Det sås i lederen af Basement-teamet **Benjamin Denistons 15 minutter lange præsentation** ved Schiller Instituttets konference på Manhattan den 13. april, og ligeledes af Basement-teamleder Megan Beets' kursus den 15. april, om **»Fusion; At hæve den menneskelige art.«**

Det findes i hele Manhattanprojektets musikalske arbejde, ledet af Schiller Instituttets musikdirektør, John Sigerson.

»Det, man kan efterprøve, er det, I laver i Basement team, og det virker«, sagde LaRouche i dag.

»Det er funktionelt. Det, vi har gjort i Manhattan-området,

har været en præstationsmæssig revolution. Så hvis I vil synke, kan I synke ved at være tåbelige. Hvis I ikke vil synke, så er det, I må gøre, at opføre jer ordentligt.»

LaRouche bemærkede, at USA og andre nationer har en iboende økonomisk kraft, der demonstreres i superhøje vækstrater, som impulser i visse perioder. Men

»så kom tyveknægtene og lukkede det ned og udbredte den myte, at det er sådan her, systemet fungerer. Men det er en myte! Det fungerer ikke sådan.«

Det, vi gør med Manhattan Projektet, hvor vi skaber en kraft for økonomisk kreativitet, må fortsættes. Der må være skabelsen af en udviklingsproces. Vi må indføre økonomisk virkelighed. Hvis det gøres, vil der ikke være noget problem, for døre vil åbne sig – før eller siden.

»Problemet i nationaløkonomier opstår, når nationaløkonomier ødelægges. Hvis man ser på det, som jeg ser på det«, sagde LaRouche,

»så har vi portene til fremgang lige frem for os. Men, vi må fastholde dem – det er forskellen.«

**USA må gå med i den Nye
Silkevej;
Få Det britiske Imperium væk
af vejen**

Leder fra LaRouche PAC, 25. april, 2017:

Vi befinder os i en særdeles omskiftelig situation, som mest dramatisk ses af begivenheder mht. Nordkorea; men underliggende har vi den økonomiske sammenbrudskrise og de transatlantiske nationers mislykkede politik. Det, vi har brug for, er, at USA samarbejder med Kina og Rusland, »inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet« – som præsident Xi Jinping sagde til præsident Trump i Florida, den 7. april – for at sætte en kurs mod sikkerhed og tryghed, bort fra de geopolitiske konfrontationer, som er det 'britiske imperiespil'.

Se på Nordkorea, som i dag fejrer sit 85. jubilæum for oprettelsen af sin hær, med ceremoniel og våbenøvelser, midt i en aggressiv retorik imod USA. Med mindre, der finder en proces sted med forhandlinger og overvejelser blandt de berørte nationer (hvad enten det bliver i regi af 4 eller 6 parter), som kommer med en løsning, så er situationen mere end farlig. Trump-administrationen er aktiveret, men foreløbig kun ud fra et standpunkt om pres og trusler, om end behersket.

'Bak ud', begge to, lød budskabet i dag i den statsejede, kinesiske presse, *China Daily*, hvis lederartikel bærer overskriften, »Fejlvurdering udgør den største risiko for Halvøen«. Man frygter, at »alt kunne ske, hvornår, de skal være, i det spændte opgør, der har udviklet sig mellem Washington og Pyongyang«. Med hensyn til Nordkorea, gør den kinesiske avis det klart, »så har de politiske beslutningstagere i Pyongyang, at dømme ud fra deres seneste udtalelser og handlinger, alvorligt misforstået FN-sanktionerne (de nye), der er rettet mod landets atomvåben- og missilaffyringsprovokationer, og ikke landets system eller dets lederskab ... De må revurdere situationen, så de ikke foretager fejlvurderinger«. Over for USA formåner *China Daily*, »På samme måde bør Washington fortsætte med at udvise beherskelse og forfølge en fredelig løsning af spørgsmålet«.

Præsident Trump tager usædvanlige skridt i Washington, D.C. I går, den 24. april, var han i Det Hvide Hus vært for et

frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Nordkorea og Syrien. I morgen eftermiddag, den 26. april, er alle de 100 senatorer i den Amerikanske Kongres inviteret til en briefing om Nordkorea i Det Hvide Hus, ved cheferne for forsvars- og udenrigsdepartementerne, stabschef, general Joseph Dunford, og national efterretningsdirektør, Dan Coats. Fredag, den 28. april, vil udenrigsminister Rex Tillerson præsidere et møde i FN's Sikkerhedsråd om Nordkorea. (USA har det roterende formandskab for april måned.)

Budskabet i alt dette er foreløbig, som Trump i går udtrykte det over for ambassadørerne, at FN og medlemsnationerne af Sikkerhedsrådet må gøre mere mht. Syrien og Nordkorea. Finansminister Mnuchin annoncerede i går, desværre, amerikanske sanktioner mod 270 syriske videnskabsfolk og forskere med den påstand, at præsident Bashar al-Assad havde gasbombet sit eget folk. Dette på trods af, at der ikke har været nogen ordentlig undersøgelse på stedet. Situationen er således fortsat fyldt med anspændthed, og folk lider og dør.

Se så på, hvem, der ansporer til katastrofe: *New York Times* og *Wall Street Journal* – direkte talerør for Det britiske Imperium. 24. april kræver *NY Times* handling nu over for Nordkorea, fordi »landet er i stand til at producere en atombombe hver seks eller syv uger«. Hvor ved 'The Slimes' det fra? Fra »en voksende mængde af ekspertundersøgelser og klassificerede efterretningsrapporter«, alle unavngivne. For en god ordens skyld går dagens *Wall Street Journal* ind med tilføjesen, at enhver investering i Ét Bælt, én Vej er »dårskab«, spild af tid og penge.

Det er vores opgave er gå ud med sandheden overalt. Den franske statsmand og præsidentkandidat Jacques Cheminade talte på valgaftenen til sin kampagne og sagde, »vi tog vor tids udfordringer op«. Med et blik på fremtiden, »kan vi blive katalysator for et reelt skift og en reel inspiration. Men på én betingelse: at I fortsætter med at kæmpe for det ...«

Foto: Den 24. april var præsident Trump vært for et frokostmøde med de 15 ambassadører til FN's Sikkerhedsråd, hvor han talte om Syrien og Nordkorea.

Imod Londons trusler om verdenskrig – Drøftelser mellem Trump og Xi bliver af største betydning

Leder fra LaRouche PAC, 24. april, 2017 – Med endnu en telefondiskussion søndag om fred på Koreahalvøen, er dialogen mellem præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping ved at få afgørende betydning som lederskab for verden, hvilket forstås af førende, kinesiske personer, men i det atlantiske område fordunkles af britiske krav om krigskonfrontationer.

Xi har foreslået, og Trump givet tilsagn til, samtaler mellem de to på fast basis, samt Trumps snarlige besøg til Kina til endnu et topmøde.

Dette er et afgørende samarbejde for den første, amerikanske præsident i hundrede år, der taler om en tilbagevenden til Alexander Hamiltons og Lincolns »Amerikanske Økonomiske System«, som trodsede Det britiske Imperium og gjorde USA til verdens førende industrination.

Kinas »Økonomiske Bælt & Vej-initiativ« er drivkraften i den verdensøkonomiske vækst og er til reel fordel for de øvrige 60

nationer, der deltager, og tilfører deres økonomier infrastruktur og skaber produktiv beskæftigelse. Dette er, hvad Trump ønsker at gøre.

Trump genopliver ånden fra John F. Kennedys Apolloprogram, med videoer om rummet fra præsidenten og hans opkald i dag til rumstationen, hvor tusinder af amerikanske elever så med, og han foreslår at forcere en tilbagevenden til Månen og Mars. Kinas rumprogram fører an i udforskning af Månen, inklusive dennes bagside, hvilket aldrig tidligere er forsøgt, og med udsigt til Mars.

Trump og Xi ønsker begge en fredelig løsning i Korea. Londons ledere og medier forsøger nu, efter at have anført et slag à la McCarthy-epoken imod Trumps samarbejdsrelation med Rusland, ihærdigt at få krisen over Nordkorea til at eksplodere i en verdenskrig. Den britiske forsvarsminister Michael Fallons udtalelse i går om, at »premierminister May er rede til at tage atomvåben i brug i et førsteslagsangreb«, som en britisk overskrift korrekt rapporterede, var krigsvanvid, især i en fabrikeret atomvåbenkrise. Storbritanniens statsanklager har netop erklæret, at aggressionskrig ikke er forbudt under britisk lov!

Briternes handlinger for at sværte og begå 'kup' imod Trump-præsidentskabet må standses.

Hvis det amerikansk-kinesiske og det amerikansk-russiske samarbejde er godt, er der intet problem i verden, der ikke kan løses.

Som den seneste, 1-minut lange video fra *EIR* erklærer:

»Præsident Donald Trump har ofte talt om sin plan om at bruge \$1 billion til USA's infrastruktur for at styrke produktiviteten og udvide økonomien. Næste måned har han en fantastisk mulighed for at diskutere denne vision med andre verdensledere, inklusive dem i Asien, som bruger 30 gange så

meget som USA på infrastruktur, i forhold til deres BNP.

Den 14. og 15. maj afholdes der et enormt topmøde i Beijing, for at udarbejde en detaljeret plan for udførelsen af Bælt & Vej-initiativet. Dette er et internationalt samarbejdsprojekt, initieret af Kina, som involverer: samarbejde mellem flere end 60 lande; byggeriet af det, der vil blive infrastruktur for henved \$20 billioner; det vil berøre mere end 4 mia. mennesker.

Topmødet i maj vil inkludere: 110 nationer, af hvilke 28 bliver repræsenteret af deres statsoverhoveder. Det er en stor mulighed for infrastruktur.

Præsident Trump, gå ikke glip af denne mulighed. Deltag i topmødet i Beijing!«

Foto: *From @realDonaldTrump, April 7, 2017, Mar-a-Lago, Florida: ""@FLOTUS & I are honored to welcome the President of the People's Republic of China, Xi Jinping, & Madame Peng Liyuan to the United States."*

Verden responderer til LaRouche, vendt mod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 23. april, 2017 – I denne uge gjorde den russiske og kinesiske presse det til en sag at dække LaRouche-bevægelsens kampagner for at formå Trump-præsidentskabet til at bringe USA ind i det Nye Silkevejsparadigme med Xi Jinpings Bælt & Vej-initiativ, alt imens de samtidig i stigende grad identificerer briternes

rolle i at undergrave Trumps bestræbelser for at bringe USA, Rusland og Kina ind i et samarbejde, til menneskehedens gode. Samtidig foregår der en bevægelse, hvor politiske institutioner i USA går i retning af et samarbejde med LaRouche-organisationer – Schiller Instituttet, *Executive Intelligence Review* og LaRouche Politiske Aktionskomite (LaRouche PAC).

Lørdag gik repræsentanter fra Schiller Instituttet og medlemmer af en Tea Party-organisation fra New Jersey sammen foran *New York Times* – eller, som præsident Trump korrekt identificerer det, det »mislykkede New York Times«. Plancher ved protesten inkluderede: »New York Times ønsker krig med Rusland, amerikanere ønsker fred«; »New York Times – få alle de falske nyheder på tryk«; og en plakat med et portræt af en rødmende Göbbels, med ordene: »New York Times får Göbbels til at rødme«.

En artikel i TASS samme aften lød: »'Hele verden griner ad New York Times', sagde Daniel Burke, talsmand for Schiller Instituttet, i et interview til TASS' korrespondent. 'De er blevet smålige tjenere for dem, der søger krig og kaos.' Efter hans mening 'spredt denne udgivelse løgne om Syrien, ligesom den løj om tilstedeværelsen af masseødelæggelsesvåben i Irak. Dette er en del af en kynisk og falsk kampagne for at udskifte regimet i Syrien – dette kan let føre til en Tredje Verdenskrig', sagde Burke.« Ruptly, RT's Tv- og videotjeneste, udlagde en video af demonstrationen.

Ligeledes lørdag, udgav *China Daily* en lang artikel, inkl. billeder, som rapporterede om Schiller Instituttets konference i New York City med titlen, »Bælt & Vej-initiativ 'Ny Platform' for kinesisk-amerikansk samarbejde«, som rapporterede om præsentationerne af dr. Patrick Ho, stifter af China Energy Fund Committee, vice-generalkonsul for Folkerepublikken Kina i New York, Zhang Meifang, og vice-chargé d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, Petr Ilichev, som alle talte med Schiller Instituttets præsident,

Helga Zepp-LaRouche.

EIR har nu indledt en daglig, kort (1-2 minutter) lang video på *EIR* YouTube kanal, der er totalt helliget afsløringen af den direkte britiske rolle i både at undergrave ethvert samarbejde mellem USA, Rusland og Kina, og i at bruge enhver tænkelig løgn for at manipulere USA ind i en krig med Rusland og Kina – en krig, som omgående kunne afslutte civilisationen, som vi kender den. Vi opfordrer alle til at abonnere på denne daglige video.

Præsident Trump accepterede, under sit møde med præsident Xi Jinping den 6.-7. april i Florida, Xis invitation til at besøge Kina, men uden at fastsætte en dato for besøget. Alt imens et sådant besøg er af den yderste vigtighed for menneskehedens fremtid, når som helst, det måtte finde sted, så har Lyndon og Helga LaRouche kraftigt opfordret præsidenten til at deltage i »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, som afholdes i Beijing den 14.-14. maj. Hvis han deltager, ville Trump kunne mødes med både Xi Jinping og Vladimir Putin, sammen med 26 andre statsoverhoveder og regeringschefer, der har planlagt at deltage i forummet, i omgivelser, der tilsigter at skabe samarbejde for udvikling mellem nationerne på vores fælles planet. Verden må skride til handling nu for at opnå et sådant nyt paradigme for verdens udvikling, som den nødvendige basis for at gøre en ende på det britiske system med geopolitisk, militær konfrontation, én gang for alle, og i stedet skabe en ny renæssance, der er helliget menneskehedens fælles mål.

Foto: Lørdag den 22. april, 2017, holdt medlemmer af Schiller Instituttet og en Tea Party-organisation fra New Jersey en demonstration uden for New York Times. (photo: Daniel Burke/LaRouchePAC)

Afslør og knus det britiske angreb mod USA

Leder fra LaRouche PAC, 20. april, 2017 – Mens de læser dette, tager briterne skridt til at udnytte et smuthul i de europæiske fredsaftaler for endnu engang at forsøge at narre præsident Trump til at begå en farlig fejl – som denne gang sandsynligvis vil være fatal – ligesom hans missilangreb imod Syrien den 6. april, som var baseret på fabrikerede, britiske beviser for den syriske regerings kemiske krigsangreb.

Husk, at Obama-regeringen sponsorerede regulære nazister til at overtage Ukraine i begyndelsen af 2014. Disse nazister ville allerede for længe siden have kastet Europa og verden ud i krig, havde det ikke været for de fire magter i Normandiet-formatet, hvis ledere fra Frankrig, Tyskland, Rusland og Ukraine forhandlede, og som hidtil har forhindret konflikten i at komme ud af kontrol – på trods af alle franskmændenes og tyskerne svagheder.

Normandiet Fire-formatets seneste telefonkonference var den 18. april, for kun to dage siden. Men nu vil det franske præsidentvalg skabe en udsættelse på mindst en måned – den næste, franske præsident forventes at blive indsat omkring ti dage efter den anden valgrunde, der finder sted 7. maj. Briterne har benyttet dette tidssvælg til at udføre en åbenlys udvidelse af deres angreb mod USA – som må knuses på denne basis. Den 18. april bragte de Ukraines præsident Porosjenko til Storbritannien til to dage med forhandlinger bag lukkede døre, og særdeles provokerende offentlige taler – i en tilsyneladende forberedelse til endnu et sådant angreb under falsk flag, eller sådan noget. Endnu et beskidt trick er under opsejling! I går aftes udsendte Bloomberg News en falsk

historie med overskriften, »Putin løsriver stille Ukraines oprørszoner, mens USA tøver«, hvor de anvender falske citater fra russiske regeringsfolk.

Lyndon LaRouche har påpeget den rolle, som den tyske forsvarsminister, Ursula von der Leyen, spiller, som et afgørende surrogat for det britiske system, og som lancerer reelle militære operationer for at støtte dette britiske system og dets tvang om at marchere i krig mod Rusland. Han sagde, at amerikanere må undersøge hendes sag, afsløre hende og komme af med hende.

Med hensyn til de britiske løgne om Syriens kemiske krigsførelse, som narrede præsident Trump og fik ham til at gå i en fælde for to uger siden, så beviser, uden skygge af tvivl, MIT-professor Ted Postols seneste afsløring, at det angreb med saringas, som hævdes i »Det Hvide Hus' rapport af 11. april«, ikke fandt sted. Han giver også en nøgle – den unikke lokalitet, der kan findes, af grupper af ofre på stedet – som med lethed kan bruges til at optrævle hele den opdigtede paradeforestilling og bevise, præcis, hvordan det blev gjort!

Amerikanere må handle i fællesskab og tæt sammen med allierede i Europa og i hele verden, for at afsløre og fordømme de britiske fælder, og lukke dem for altid!

Foto: Middelhavet (7. april, 2017): Krigsskibet USS Porter (DDG 78) med styrede missiler, udfører angrebsoperationer mod Syrien, mens det ligger i Middelhavet. (photo by Mass Communication Specialist 3rd Class Ford Williams/Released)

Storbritannien forsøger fortsat at få Trump i krig – selv en verdenskrig – for at sætte USA op imod Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. april, 2017 – Den britiske udenrigsminister Boris Johnson opfordrede tirsdag til en fælles, amerikansk-britisk bombekampagne for at »hugge hovedet af Assads monsterregime« i Syrien. Johnsons interview med Londonavisen *Independant* kom tre dage efter, at Londonavisen *Times* den 19. april forudsagde et amerikansk angreb for fuld styrke med krydsermissiler mod Nordkorea; og det faldt sammen med Londonavisen *Guardians* rapport af i dag, den 19. april, der siger, at USA planlægger at skyde nordkoreanske missilprøveaffyringer ned.

Storbritanniens minister Johnson understregede nødvendigheden af at »hugge hovedet af monsteret«, selv, da den mulige erstatning af Assad gennem et islamistisk pro-terroristregime blev rejst.

Både *Times* og *Guardian* gjorde det klart, at de handlinger fra Trump-administrationens side, som de »forecastede«, sandsynligvis ville føre til angreb fra Nordkoreas side og til »ødelæggende konsekvenser for USA's allierede Sydkorea og Japan« og »kunne komme ud af kontrol« – dvs., kunne udløse en termonuklear verdenskrig.

Dette sker samtidig med, at regeringsfolk fra Trump-administrationen fortsat understreger »ikke-militære muligheder« og at »arbejde tæt sammen med Kina« for at fjerne truslen om krig på Koreahalvøen.

Dette er ikke det første forslag fra Boris Johnson side, om amerikansk-britisk bombning af Assads regering; dét fandt sted sidste september, og det britiske Underhus har nægtet at bemyndige det. Han hævder nu, at en sådan bemyndigelse ikke ville være nødvendig. Johnson blev igen afvist af USA's udenrigsminister Rex Tillerson og de andre G7-medlemslande ved mødet i Rom, den 10. april. Han krævede her, at Tillerson tilsluttede sig hans trusler om at indføre nye sanktioner imod Rusland som straf for at støtte den syriske regering.

Men, den britiske regerings og de britiske mediers konstante forslag og »forecasts« af amerikansk-britiske krige for regimeskifte, der rammer Rusland og Kina, er rettet mod præsident Donald Trumps potentielle nye samarbejdsrelationer med disse to afgørende nationer. På samme måde, som britisk efterretning har overvåget Trumps team i to år og lanceret de »russiske skandaler« i et forsøg på at tvinge ham bort fra embedet, således forsøger Det britiske Kongerige også at ødelægge enhver mulighed for, at Trump vil samarbejde med Rusland og Kina om sikkerhed og økonomisk udvikling.

Dette er et kup imod præsident Trump, og briterne vil endda løbe risikoen for en verdenskrig for at ødelægge hans politik for det »Amerikanske System«. Det må stoppes.

Foto: Udenrigsminister Boris Johnson taler i Chatham House i London, 2. december, 2016. [flickr/gov.uk/CC BY 2.0]

Maj-topmøde i Kina: 'Bælt & Vej-

arbejdstegning er nu en køreplan!'

Fjern det Britiske System!

Leder fra LaRouche PAC, 18. april, 2017 – Det globale topmøde, »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«, med Kina som vært, ligger nu under en måned frem i tiden. Den kinesiske udenrigsminister Wang Yi gav de internationale medier en forsmag på deltagerlisten, dagsordenen og hovedkoncepter for begivenheden den 14.-15. maj i Beijing. Blandt de 110 nationer, der deltager, vil 28 sende deres statsoverhoveder; lederne af De forenede Nationer og 59 andre organisationer vil være til stede. Wang sagde – med reference til Rusland, Centralasien og Kina – at det, der engang var en »arbejdstegning, nu er en køreplan« for dette område. En dag i den nærmeste fremtid bør denne beskrivelse gælde for hele verden sådan, som det i årtier er blevet promoveret af Schiller Instituttet, i form af Verdenslandbroen.

Påfaldende fraværende i dette billede er USA og andre bastioner centreret i Nordatlanten. Dette er en refleksion af den fortsatte dominans af det afdøde Britiske Imperiums tankegang, løgne og beskidte operationer. Men det behøver ikke vare ved ret længe.

Senere på ugen vil en særlig, halv time lang video blive udgivet af Schiller Instituttet om den stærke konference i New York den 13.-14. maj, med titlen, »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-initiativet« (ko-sponsoreret af Schiller Instituttet). Videoen vil blive forberedt til oversættelse, for bredest mulig cirkulation og virkning, på kortest mulig tid.

I mellemtiden er det britiske imperie-»element« stadig mere eksponeret og sårbart. Den seneste skandale, der er brudt ud,

drejer sig om, hvordan tre britiske top-efterretningstjenester fik den tyske kansler Angela Merkel til at komme til dem i England, i hemmelighed, mindst to gange, for at modtage en privat briefing om det, der rapporteres som terrortrusler mod Tyskland – ukendt for hendes egne efterretningstjenester. De blev holdt hen i uvidenhed. Historien kom frem for et par dage siden i *Focus*, den næststørste ugeavis i Tyskland, hvis kilder (navnene er tilbageholdt) i tysk sikkerhedstjeneste er rasende. De rejser spørgsmålet om forræderi. Merkel har aldrig deltaget i møder med sine egne sikkerhedstjenester. »Hvorfor rejser hun så til England – stoler hun ikke længere på sine egne folk?«

Sidste gang, Merkel deltog i et sådant hemmeligt møde, fandt det sted i Chequers, på daværende premierminister David Camerons (officielle) landsted, i oktober 2015. Cheferne for MI5 og MI6 var til stede, såvel som også Robert Hannigan, chef for GCHQ. Dette er samme tidsramme som den allerede afslørede GCHQ-overvågning af Trump og medarbejdere, for angivelige »russiske« forbindelser. (Hannigan trådte pludselig tilbage i januar, 2017, da det begyndte at brænde omkring Trump-overvågningen.) Dette er den allestedsnærværende 'britiske hånd' – der udspionerer, afpresser, lyver og kontrollerer.

Dette er ikke blot »interne« skandaler; hvis disse britiske operationer får lov at fortsætte, er faren, truslen om at fremprovokere ufred og krigsførelse efter modellen om konfrontationer mellem »Øst vs. Vest«, såsom NATO vs. Rusland, eller USA/Sydkorea vs. Nordkorea, som kan resultere i tilintetgørelse gennem atomkrig. Tallet for lidelse og død efter år med denne konfrontationspolitik – der ofte går under navnet »ansvar for at beskytte« (R2P), eller »styrkeopvisning«, er i forvejen rædselsfuldt.

Betydningen af Bælt & Vej-topmødet i maj er, at det står som et vartegn for et nyt paradigme, der afslutter ødelæggelsens æra. Den kinesiske minister Wang sagde, at forummet vil blive det internationale møde på det højeste niveau, siden præsident

Xi Jinping første gang bebudede den Nye Silkevej i slutningen af 2013. Wang talte om mødets betydning for forbedring af global styrelse, og for at virkeliggøre retfærdighed for alle.

Briterne erklærer, at aggressionskrig ikke er ulovligt i Storbritannien

Leder fra LaRouche PAC, 17. april, 2017 – Briterne har åbent erklæret, at aggressionskrig muligvis nok er ulovligt under folkeretten – men ikke i Det forenede Kongerige! Londonavisen *The Guardian* rapporterer i dag, at, i en sag, som er blevet anlagt mod Tony Blair af ofre for Blairs ulovlige Irakkrieg, med anklager om, at Blair med overlæg løj om, at Saddam Hussein skulle være i besiddelse af masseødelæggelsesvåben og dernæst lancerede en aggressionskrig mod en nation, der på ingen måde truede UK, har Jeremy Wright (Queen's Council; Dronningens advokat) interveneret for at afvise sagen. Hans argument: Blair har immunitet over for sagsanlæg og, hvad der er højst utroligt, at en aggressionskrig ikke er en forbrydelse under britisk lov. Dé har vi det, sort på hvidt.

Så sent som i går hævdede Londonavisen *Sunday Times*, at den talte for den amerikanske regering (fra »unavngivne kilder« i det amerikanske militær), der sagde, at præsident Trump står for at lancere et førsteangreb i en aggressionskrig imod Nordkorea, med fantasien om, at et sådant angreb kunne ødelægge hele Nordkoreas atomvåbenkapacitet. Ethvert fornuftigt tænkende menneske ved, at et angreb mod Nordkorea

ville udløse en krig, der ikke alene ville udløse terror i hele Asien, men som også med sikkerhed ville fremprovokere et globalt atomholocaust. Faktisk sagde Trump selv, og hans nationale sikkerhedsrådgiver general McMaster, i søndags, at pres mod Nordkorea ville gå lige til grænsen af, men uden, militær aktion.

I dag pegede Lyndon LaRouche på Vladimir Putin, i et samarbejde med Kina og potentielt set med USA under præsident Trump, som den nødvendige topperson, eller øverstkommanderende, der kan skabe realiseringen af en løsning på krisen i Korea. Faktisk har Putin i løbet af det seneste årti skabt podekrystallen til en løsning, med etableringen af en ny havnefacilitet i Nordkoreas nordøstlige Rason-region, og med udskibning af russisk kul fra denne havn og til Sydkorea, i ledtog med både private og statsejede selskaber i Sydkorea (Hyundai Marine, det statslige stålselskab POSCO, og det statsejede jernbaneselskab KORAIL). Dette samarbejde om fælles udvikling, mellem alle regionens lande, udgør den nødvendige forudsætning for at løse den politiske og strategiske krise på den Koreanske Halvø og for at føre til en eventuel genforening. Den nyligt afsatte, tidligere præsident for Sydkorea, Park Geun-hye, havde, ved at kapitulere til Obamas fremstød for militær konfrontation med Kina, lukket alle konstruktive politikker mellem Seoul og nordkoreanerne ned samtidig med også at indvilge i den særdeles provokerende deployering af amerikanske THAAD-missiler i Sydkorea – en alvorlig destabilisering af magtbalancen, og en provokation imod både Kina og Rusland.

Tilbage i 1992 spillede Lyndon LaRouche, under præsident Kim Dae-jung, en afgørende rolle med skridt til løsning af den betændte Koreakrise, hvor hegnet til den demilitariserede zone den 8. september, 2002, blev åbnet, og genopbygningen af jernbaneforbindelser mellem Nord- og Sydkorea blev genoprettet. LaRouche var ophavsmand til konceptet med en »Ny Silkevej« i 1992, med byggeri af højhastigheds-

jernbaneforbindelser »fra Pusan til Rotterdam«. Præsident Kim vedtog konceptet og kaldte den koranske jernbaneplan for »Jernsilkevejen« og sagde: »Når den Trans-koreanske Jernbane er opkoblet til den Trans-kinesiske eller den Transsibiriske Jernbane, kunne et tog fra London nå frem til Seoul og Pusan via Paris, Østeuropa, Centralasien og Sibirien eller Kina.«

Men det var George W. Bush' og Dick Cheneys æra, og de rykkede frem for at knuse ethvert samarbejde mellem Nord- og Sydkorea ved falsk at erklære, at Nordkorea i hemmelighed byggede atomvåben. Inspektører fra Det Internationale Atomenergiagentur, IAEA, blev dernæst tvunget til at rejse, og Nordkorea påbegyndte rent faktisk et atomvåbenprogram i en grad, hvor de nu har produceret 10-20 atombomber. Efter at have forstået, hvad det var, Bush og Cheney gjorde mod Irak, og hvad Obama gjorde mod Libyen, hvor disse to nationer frivilligt opgav deres atomvåbenprogram for blot at blive bombet tilbage til stenalderen, er der nul chance for, at Nordkorea vil opgive sit atomvåbenprogram, med mindre USA også indvilger i at afslutte sine trusler om militærangreb og »regimeskifte«.

Vil Trump adlyde ordrer fra London, eller vil han leve op til sine kampagneløfter om at være venner med både Rusland og Kina for at gøre en ende på Det britiske Imperiums opdeling af verden i krigsførende fraktioner, især Øst vs. Vest? Der eksisterer nu et potentiale for at realisere LaRouches krav om et nyt paradigme, baseret på udvikling af alle nationer, gennem den Nye Silkevej.

Dette afhænger tungt af det amerikanske folks, og deres ledes, evne til at identificere den britiske imperiehånd, der driver en kile ind mellem USA og dets naturlige partnere i Rusland og Kina, dette britiske imperium, der endda er villig til at fremprovokere en global atomkrig. Civilisationen afhænger nu, i dette historiske vendepunkt, af sandhed og fornuft. Som en plakat ved et møde i LaRouche Political Action Committee (LPAC) i Manhattan søndag, lød: »Få Trump tilbage på

skinnerne – Maglev (svævetog), ikke krig.«

Foto: Daværende britiske premierminister Tony Blair taler for tænketanken Center for American Progress, 2009. (Photo: Center for American Progress CC-SA)

Lyndon LaRouche angriber kraftigt briternes rolle i den globale krise over Den Koreanske Halvø

Leder fra LaRouche PAC, 15. april, 2017 – Lyndon LaRouche kom i dag med en skarp advarsel om den fortsatte, ekstreme fare, som det strategiske opgør omkring Den Koreanske Halvø udgør, og som er helt orkestreret af Det britiske Imperium.

»Det britiske System startede det hele, og vi må stoppe det«, erklærede LaRouche. Dette er en global krise, ikke noget, der kun finder sted i én del af planeten. De fleste mennesker er imod ideen om krig over Syrien eller Nordkorea, men de har ingen idé om, hvad der i realiteten står bag dette, og heller ingen idé om, hvordan de skal stoppe det. »Uvidenhed skaber en åbning for menneskehedens død«, advarede LaRouche.

Selv om den umiddelbare trussel omkring Nordkoreas fejring af Solens Dag ikke materialiserede sig, så er situationen fortsat meget, meget alvorlig. LaRouche understregede, at han personligt havde været ophavsmand til den programmatisk løsning på konflikten – gennem fælles, økonomisk samarbejde

mellem Nord- og Sydkorea, Rusland og Kina – og arbejdet sammen med politiske kræfter i området for at realisere det, men dette blev saboteret af britiske interesser. Vi må standse det aktuelle fremstød for krig, understregede LaRouche, eller også vil de sprænge hele verden i luften. Dette må tages alvorligt: med mindre det britiske system knuses, vil der ikke være en sikker verden for USA, for Europa eller for andre nationer.

Et godt eksempel på en fremgangsmåde, der *ikke* vil virke og kun vil føre til britiskorkestreret krig, er det, medierne fremlægger som resultatet af Trumps-administrationens to måneder lange, politiske revidering om Nordkorea. I Washington Post af 14. april rapporterer Josh Rogin, at resultatet af revideringen blev lækket til journalister af højtplacerede regeringsfolk, inklusive via en privat middag den 13. april i Washington med en »højtplaceret person i administrationen inden for politikken for Nordkorea, og som talte om den nye fremgangsmåde«. Denne politik går ud på »maksimalt pres«, uden dog at omfatte regimeskifte, for at forsøge at gennemtvinge et totalt atomvåbenfrit Nordkorea. Med hensyn til, hvad Trump-administrationen vil gøre, hvis der finder en yderligere prøveaffyring af atomvåben sted i Nordkorea, sagde regeringsfolkene, at »intet er taget af bordet, men at USA vil ikke på forhånd vil sende et telegram om sin respons«. En højtplaceret regeringsperson sagde til Rogin: »Forudser vi det? Muligvis. Men er valgmulighederne allerede udviklet? Absolut ... Med det regime er det ikke et spørgsmål om 'hvis', det er 'når'. Og vi er vel forberedt til at imødegå dette.«

LaRouche: Ingen trusler, ingen provokationer over Korea. Ordren er, Gør det ikke!

Sekundær leder, 15. april – Med briterne, der søger at sprænge

Den Koreanske Halvø i luften, erklærede Lyndon LaRouche, at situationen omgående måtte »dæmpes ned«. Han advarede eftertrykkeligt om, at dette er et vildt område, hvor tingene meget hurtigt kan eskalere ud af kontrol, og det er et område, som han kender meget godt. Der kan ikke være trusler, hverken verbale eller andre. Der bør være forhandlinger uden truende elementer. Problemet må kontrolleres forud, og ikke efter, at krigen er brudt ud.

LaRouche påpegede kineserne, der opererer rationelt, og hvis eksempel vi bør følge. Vi er fuldt ud solidariske med kineserne omkring dette, og med den kinesiske regerings storslåede, dybtgående værdighed, erklærede LaRouche.

For eksempel sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi, at det var nødvendigt at forhindre, at situationen på Den Koreanske Halvø antog en kurs, der var uafvendelig. Wang talte under en fælles mediebriefing med den besøgende, franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault den 13. april.

Wang sagde, at en tilbagevenden til forhandlingsbordet var den eneste måde, hvorpå en krise kunne afværges. »USA og Sydkorea og Nordkorea er engageret i øje for øje, med trukne sværd og spændte buer, og stormskyerne har trukket sammen. Vi opfordrer indtrængende alle sider til ikke længere at engagere sig i gensidig provokation og gensidige trusler, det være sig gennem ord eller handling, og pres ikke situationen frem til et punkt, hvor den ikke kan vendes omkring og kommer ud af kontrol«, sagde hr. Wang. »Uanset, hvem, det er, hvis de lader krig bryde ud på halvøen, må de lægge skulder til denne historiske skyld og betale den tilsvarende pris for dette.«

»Militærmagt kan ikke løse problemet«, sagde Wang. »Når krig først virkeligt indtræffer, vil resultatet ikke blive andet end massive tab. Ingen kan blive vinder«, sagde Wang. »Så længe, der pågår en dialog, så kan den være officiel eller uofficiel, gennem en enkelt kanal eller dobbeltsidige kanaler, bilateral eller multilateral. Kina er indstillet på at give

sin støtte til dem alle«, sagde Wang.

Kina har sendt sine top-atomvåbenforhandlere til Pyongyang »for at videreformidle, hvor alvorlig situationen for Nordkorea er«, iflg. NBC.

USA's vicepræsident Mike Pence ankommer til Sydkorea den 16. april, hvilket vil blive fulgt op af et besøg i Japan. En udenrigspolitisk rådgiver til Det Hvide Hus kommenterede, »Vi vil føre konsultationer med Republikken Korea om Nordkoreas bestræbelser på at fremme sit program for ballistiske missiler og sit atomvåbenprogram«.

Den nordkoreanske viceudenrigsminister Han Song Ryol gav et 40 minutter langt interview til Associated Press, der kun publicerede udvalgte citater. AP skrev, at Han sagde, hans land har afgjort, at Trump-administrationen er »mere ondskabsfuld og mere aggressiv end dens forgænger, Barack Obama. Han sagde, at Nordkorea vil fortsætte med at opbygge sit atomvåbenarsenal i »kvalitet og kvantitet« og sagde, at Pyongyang er rede til at gå i krig, hvis det er, hvad Trump ønsker.

Forespurgt, om de vil gennemføre flere prøvesprængninger, sagde Han: »Det er noget, som vort hovedkvarter beslutter. På et tidspunkt og et sted, som hovedkvarteret skønner nødvendigt, vil det finde sted.«

Han sagde, at Trumps 'tweets' også har kastet benzin på bålet. »Trump provokerer altid med sine aggressive ord«, sagde Han. »Det er ikke D.P.R.K., men USA og Trump, der laver ballade ... Uanset, hvad der kommer fra amerikanske politikere, hvis deres ord er beregnet på at vælte systemet og regeringen i D.P.R.K.«, vil Nordkorea respondere, hvis angrebet, erklærede han.

»Vi har allerede en stærk atomafskrækkelse i vore hænder, og vi vil ganske bestemt ikke stå med armene over kors, konfronteret med et amerikansk førsteangreb«, sagde han.

»Uanset, hvad der kommer fra USA, så vil vi håndtere det. Vi er fuldt ud forberedt til at klare det.«

I kommentarer til Hans interview sagde talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Geng Shuang, at Kina havde noteret sig de erklæringer, der kommer fra Pyongyang, og nøje fulgte Nordkoreas bevægelser. Geng tilføjede, at Kina opfordrede »alle parter« til at undgå at tage skridt, der yderligere kunne opflamme »en meget følsom og kompleks situation. Sådanne handlinger ville være meget farlige, og meget uansvarlige«, advarede han.

LAROUCHE PAC ERKLÆRING OM BOMBNING AF SYRIEN: SVIG MOD PRÆSIDENTEN; SVIG MOD NATIONEN

8. april, 2017 – Efter revidering af bombningen af Syrien, beordret af præsident Donald J. Trump i går, fordømte Lyndon og Helga LaRouche bombningen i de stærkest tænkelige vendinger. Præsident Trump fik en svigagtig briefing over selve begivenheden, der hævdede, at Bashar al-Assad var ansvarlig for et angreb med kemiske våben mod sin egen befolkning, på trods af det faktum, at amerikanske militærstyrker på jorden i Syrien vidste, at kemikalierne kom fra en al-Qaeda-base, som Rusland og Syrien erklærede. Personer i præsident Trumps nationale sikkerheds- og efterretnings-kommandokæde løj for ham.

Kilderne, der blev brugt til at hævde Syriens skyld for angrebet, er udelukkende britiske, de samme folk, der

koordinerer det internationale angreb mod Trumps præsidentskab, i et forsøg på at ødelægge ethvert positivt potentiale for relationer med Rusland og Kina for at genopbygge USA's og verdens økonomi. Dette var en overtrædelse af folkeretten. Trump var offer for et set-up. »Briterne har sat dette i gang, imod hele menneskeslægten«, understregede Lyndon LaRouche.

LaRouche sagde, at Trump omgående må udskille dem, der var ansvarlige for dette svig, og fyre dem. En FN-undersøgelse af hændelsen må omgående finde sted. I kølvandet herpå vil retsforfølgelse for krigsforbrydelser være passende. Præsidenten bør aldrig lytte til briterne. Det er ikke tilfældigt, at dette set-up fandt sted, netop, mens præsidenten havde møde med Kinas præsident Xi Jinping – et møde, over hvilket briterne og deres Wall Street-allierede er totalt apoplektiske – et møde, der kunne indvarsle et nyt og fredeligt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt.

LaRouche PAC er i færd med at koordinere en mobilisering imod dette svig og sige til præsidenten, at han skal fyre de ansvarlige og vende tilbage til det Amerikanske System som sit præsidentskabs solide præmisser, og ikke Barack Obamas og Hillary Clintons politik for Tredje Verdenskrig. Intet mindre end hans præsidentskabs fortsatte levedygtighed står på spil. Vi kræver ligeledes, at FN omgående indleder en undersøgelse.

Ifølge flere efterretningskilder, der har kommenteret eller er blevet interviewet af LaRouche PAC, så vidste amerikanske styrker i aktiv tjeneste på jorden i Syrien, at dette ikke var et kemisk angreb fra den syriske regering. Syrerne ramte en al-Qaeda-base, der oplagrede kemiske våben, der anvendes af terrorister. Amerikanske styrker på jorden rapporterede, at dette ikke var et syrisk angreb med kemiske våben, der kom fra øverst i kommandokæden. USA var blevet adviseret om den syriske mission, før den fandt sted, og kendte til det syriske mål. Der var nogen, der enten med overlæg løj for præsidenten

om denne information, eller også forholdt ham informationen.

De efterretninger på jorden, der påstås at have dokumenteret et angreb med kemiske våben af det syriske luftvåben, kom fra gruppen Hvide Hjelme, skabt af briterne, finansieret af det Britiske Forsvarsministerium, og totalt gennemsyret af, og støttende, ISIS og al-Nusra-terrorister. Det andet »bevis«, der nævnes, kommer fra det Syriske Observatorium for Menneskerettigheder, der består af et enkelt individ, der har til huse i London, og som er berygtet for udbredt spredning af ukorrekt information.

Præsidenten har behov for at høre fra dem, der stemte for ham, og andre patrioter, der ikke er interesseret i Tredje Verdenskrig eller evindelig krig i Mellemøsten. Den sump, der skal drænes, er sumpen bestående af Wall Street/London/Washington D.C.-neokonservative, liberale interventionister, der har ødslet nationens rigdom bort og involveret vores ungdom i svigagtige krige og ødelægger en hel generations moral. Hr. præsident, find, fyr og retsforfølg dem, der er ansvarlige for dette.

Ring til Det Hvide Hus på 202-456-1111, som er kommentarlinjen, og ring direkte til dem på 202-456-1414. I kan skrive en besked til Det Hvide Hus på <https://www.whitehouse.gov/contact>. I kan sende præsidenten en Twitter på <https://twitter.com/realDonaldTrump>.

Hvad der kræves for at opnå

sejr

Bemærk venligst: LaRouche PAC vil opdatere dagens lederartikel senere på dagen, midt i det strategiske billede, der hastigt udvikler sig (<https://larouchepac.com>) .

Leder fra LaRouche PAC, 6. april, 2017 – Begivenhederne i dag og i de kommende dage – topmødet mellem præsidenterne Trump og Xi, der finder sted i skrivende stund, efterfulgt af udenrigsminister Tillersons besøg i Moskva om mindre end en uge for at mødes med præsident Putin – inkarnerer det potentiale, som vi har arbejdet for i mange år. Menneskeheden har nu fået mulighed for at gå ind i en ny epoke, der er fuldstændig ulig noget som helst, der tidligere er set. Den mest strålende, højlyse dag, sammenlignet med det 20. og, foreløbigt, det 21. århundredes mørke.

Det, der nu kræves af os som aldrig før, er, at vi koncentrerer os om vores enestående mål, og udelukker alt andet. Der er så mange derude, der er fast besluttet på at distrahere os – men vi står over for at skulle igennem nogle afgørende momenter, hvor ethvert koncentrationssvigt kunne ødelægge hele vores indsats, næsten omgående.

Vi må nu lære lektien fra dem af os, der med succes har mobiliseret i New Yorks undergrundsbane, gennem togenes øredøvende brøl og hysteriske menneskers skrigeri, fast besluttet på at distrahere og sabotere os. Det er den samme lektie, som udgjordes af det integrerede, præcisionsuddannede team af astronauter og Mission Control på Jorden, der gennemførte den første, bemandede landing på Månen i 1969, med computeralarmerne, der lød, og med brændsel tilbage til blot få sekunder.

Helga Zepp-LaRouche illustrerede præcis denne egenskab i sit interview i går med *Sputnik News*, hvor hun forbløffede sin interviewer.

Midt i tarveligheden og løgnene i dagens *New York Times*, havde Kinas officielle nyhedsagentur *Xinhua* en helsides annonce, der sandsynligvis var avisens eneste, reelle nyhed, under overskriften, »Første Xi-Trump møde af afgørende betydning på enhver måde«. På samme måde skilte Lyndon LaRouches ven Jacques Cheminade sig ud, i forhold til ti andre, mislykkede franske præsidentkandidater, på fransk nationalt Tv i går aftes.

Foto: Præsident Trump og den kinesiske præsident Xi Jinping mødes i Florida, 6. april, 2017.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde – men 'perfide Albion delenda est'

Leder fra LaRouche PAC, 5. april, 2017 – Præsident Donald Trump vil torsdag og fredag holde møde med præsident Xi Jinping i Florida, og det er nu blevet meddelt, at udenrigsminister Rex Tillerson vil besøge Moskva i næste uge, 11.-12. april. Aldrig har potentialet for et historisk skifte i civilisationens orden – med en afslutning af imperiegeopolitik og begyndelsen til et nyt paradigme for fred gennem udvikling og hele menneskehedens forædling – været så stort, som det er i dette historiske øjeblik.

Det bør derfor ikke komme som en overraskelse, at Det britiske Imperium har lanceret desperate forholdsregler, med det formål at trække USA ind i en ny kolonikrig, ligesom de gjorde i tilfældene med Vietnam, Irak, Libyen – og nu Syrien. Hensigten

er ikke kun den, at ødelægge endnu en sydvestasiatisk nation, men derimod at forhindre deres tidligere koloni, og nu opkomling, USA i at indgå i et partnerskab med Rusland og Kina og gøre en ende på den fundamentale imperieopdeling af verden i Øst og Vest, og således gøre en ende på den fundamentale forudsætning for Imperium.

Til dette formål skabtes en grusomhed i Syrien i denne uge, med kemiske våben, der blev udløst over byen Khan Sheikhoun, en Idlibprovins, enten af terrorister, eller, som russiske beviser indikerer, af et legitimt, syrisk luftangreb på et al-Qaeda våbenlager, som ved et uheld afslørede og ødelagde en kemisk våbenfabrik, som bruges af al-Qaedas syriske grene, og herved udløste et dødbringende, kemisk stof, der rapporteres at have dræbt dusinvis af mennesker, inklusive børn. Denne analyse af begivenhederne blev over for *EIR* bekræftet af et vidende, amerikansk militært efterretningsnetværk på jorden i Syrien.

Briterne, franskmændene og amerikanerne, desværre, udstedte omgående en resolution i FN's Sikkerhedsråd, som erklærede, at den syriske regering havde det fulde ansvar og krævede en ny række nye krav og sanktioner. Som sædvanlig blev der ikke fremlagt nogen beviser. Man bør erindre sig, at, i 2013, blev skylden for et angreb med kemiske våben på Ghouta, en forstad til Damaskus, der var besat af oprørsstyrker, omgående lagt på præsident Assad og blev af Obama brugt til at forberede et fuldt optrappet angreb for »regimeskifte« mod Syrien, som ville have efterladt Syrien i den samme, ødelagte tilstand som Irak og Libyen, under krigsførende terroristfraktioners kontrol. Udelukkende kun, fordi daværende formand for de amerikanske generalstabschefer, general Martin Dempsey, intervenserede for at stoppe det, undgik verden endnu en krig, der meget vel kunne have ført til en global krig med Rusland. På samme tid trådte Putin til for at arrangere ødelæggelsen af Syriens kemiske våbenlagre, hvilket blev opnået. Det blev sluttelig demonstreret, af FN's Organisation for Forhindring

af Kemiske Våben, at al-Qaeda- og ISIS-styrkerne virkelig har kemiske våben og midlerne til at producere dem, og at de virkelig har brugt dem.

Skulle det lykkes briterne at trække præsident Trump ind i en krig i dag, på trods af Trumps gentagne løfter om, at der ikke kommer flere krige for regimeskifte, og at USA vil arbejde sammen med Rusland om at adressere den faktiske fare – nemlig terrorisme – så hersker der ingen tvivl om, at det hurtigt ville føre til Tredje Verdenskrig, og en term nuklear krig tilligemed.

Under mødet i dag i FN's Sikkerhedsråd nedlagde både Rusland og Kina, denne gang støttet af Bolivia, ikke alene veto mod den sindssyge resolution fra USA/UK/Frankrig, men adresserede direkte den britiske ambassadør til FN som en løgner og en krigsmager. På typisk britisk vis havde ambassadøren, fordi Rusland og Kina havde vetoet tidligere bestræbelser på at lancere en krig mod Assads Syrien, givet dem skylden for at være årsag til, at disse nye, kemiske angreb havde fundet sted, idet han løj og sagde, at det var indlysende, at denne nye grusomhed blev udført af Assad.

»Deres udtalelser kan ikke tolereres«, sagde den kinesiske ambassadør. »De må holde op med at misbruge FN's Sikkerhedsråd og afholde Dem fra sådanne handlinger.« Den russiske repræsentant anklagede briterne for at »introducere provokationer, hinsides diplomatiske normer. I ønsker, at FN's Sikkerhedsråd skal låne legitimitet til jeres illegitime planer«.

Vil Tony Blairs/George Bush' løgne, der i 2003 lancerede det evige Helvede i Mellempøsten med deres illegale krig mod Irak, blive gentaget i dag? Vil det enorme potentiale for fred og udvikling gennem globalt samarbejde med den Nye Silkevej blive dræbt af endnu en britisk grusomhed, med amerikansk dobbeltspil i »perfide Albions« ondskab?[1]

Vi står ved et afgørende vendepunkt i historien. Det er præcist alle bevidste menneskers vilje til at handle i dette beslutningens øjeblik, som vil afgøre, om vi får krig eller fred, ødelæggelse eller udvikling, civilisation eller en ny Mørk Tidsalder.

Foto: Syriens præsident Assad møder Ruslands præsident Putin i Moskva, oktober, 2015. (Photo: Kremlin.ru)

[1] 'perfide (troløs; ondskabsfuld) Albion (England) bør ødelægges'. (overskriften)

Vil præsident Trump gå med i den Nye Silkevej?

Leder fra LaRouche PAC, 4. april, 2017 – Civilisationens skæbne kunne meget vel blive afgjort i denne uge, med præsident Trump, der står fast imod den »farvede revolution«, der føres imod USA fra Det britiske Imperiums og deres håndlangere i den mislykkede Obama-administrations side, og som samtidig er i færd med at forberede et historisk topmøde med den kinesiske præsident Xi Jinping, hvor han officielt kunne, og må, tilslutte sig den Nye Silkevej.

Den britiske imperieopdeling af verden i krigsførende blokke – af hvilke ingen er vigtigere for deres modbydelige Imperiums overlevelse end »Øst vs. Vest« – ville kollapse under et Trump-partnerskab med Kina for at samarbejde om udviklingen af verdens nationer gennem Kinas Ét Bælt, én Vej, og gennem et partnerskab med Rusland for at overvinde terroristsvøben, en skabelse af London og deres saudiske monarkiske allierede.

I kølvandet på terrorbombningen af en Metrostation i Skt. Petersborg i mandags, ringede Trump til præsident Vladimir Putin og tilbød »den amerikanske regerings fulde støtte til responsen på angrebet, og med at bringe de ansvarlige til retsligt ansvar«, iflg. Det Hvide Hus. »Både præsident Trump og præsident Putin var enige i, at terrorisme må endegyldigt og hurtigt besejres«, lød udskriftet.

Torsdag og fredag vil præsidenten mødes med Xi Jinping på sin ejendom i Florida. Det rapporteres, at begge parter har planlagt topmødet omhyggeligt – begge parter ønsker et succesrigt møde, og begge parter har til hensigt at gøre en ende på den geopolitiske nulsums-fremgangsmåde over for globalt diplomati og erstatte det med win-win-samarbejde for at adressere menneskehedens fælles mål. Som udenrigsminister Rex Tillerson under sit besøg i sidste måned for at arrangere denne uges topmøde sagde til kineserne, så ville de amerikansk-kinesiske relationer under Trump-administrationen blive »en meget positiv relation, der bygger på nul konfrontation, nul konflikt, gensidig respekt og altid i søgen efter win-win-løsninger«. Dette reflekterede direkte Xi Jinpings opfordring fra 2012 til at opbygge »en ny slags relationer mellem store lande« mellem Kina og USA, baseret på »nul konflikt, nul konfrontation, gensidig respekt og win-win-samarbejde«, et forslag, der blev blankt afvist af præsident Obama, som i stedet gik frem med forberedelser til en militær konfrontation med Kina.

Bestræbelserne fra briternes/Obamas/mediernes side på at give Rusland skylden for Hillary Clintons fejlslagne valgkampagne, og på at anklage Trump for at være et godtroende fjols for russerne, bliver i stigende grad latterliggjort, alt imens Obamas og hans korrupte efterretningsteams forbrydelser ikke længere kan skjules. Den tidligere vicedirektør for USA's Centralkommandos Efterretningstjeneste, oberst James Waurishuk, sagde, i sin respons til afsløringen af Obamas nationale sikkerhedsrådgiver, Susan Rices rolle i at bruge

efterretningssamfundet til at udspionere Trump-kampagnen: »Vi står og ser på en potentiel, forfatningsmæssig krise ud fra standpunktet om, at vi brugte en ekstremt stærk kapacitet, der er tiltænkt at bruges til at sikre og beskytte landet, og vi brugte det til politiske formål, på vegne af den siddende præsident. Det skaber en ny præcedens.«

Trump adresserede også Byggesektorens Fagforenings kongresmedlemmers konference i Washington, D.C., i dag, og inspirerede dem til at tage ansvar for de »engang så fremgangsrige byer, der nu skæmmes af tomme parceller, og engang så fremgangsrige industribyer, der nu ligger hen som rustbyer og er i totalt forfald«. Han fortsatte: »Jeg har her for mig i dag, her i denne sal, de mænd og kvinder, der, hvis de får muligheden, kan transformere disse lokalsamfund. I er borgere, der kan genopbygge vore byer, genoplive vore industrier og forny vort elskede land, og jeg ved, I ikke vil helme, før jobbet er gjort.«

Det britiske Imperium er i færd med at brase sammen, men, med en følelse af total desperation, udsender de deres styrker for at bekæmpe Amerikas Forenede Stater, for at bevare deres »del og hersk«-magt over verden på vegne af deres bankerotte finansimperium. Hvis USA, Kina og Rusland sluttede sig sammen, på vegne af hele menneskeheden, ville det betyde enden på Imperiet, måske for altid.

De ideer, der i løbet af de seneste halvtreds år er blevet introduceret og udbredt af den bevægelse, som Lyndon LaRouche har grundlagt – for fred gennem udvikling, for en genoprettelse af det Amerikanske System for en kreditinvesteringsøkonomi, for en ende på den kulturelle sump med »sex, narko, rock and roll« til fordel for en ny renæssance for klassisk kultur og videnskab – er nu meget tæt på at realiseres. Vi kan ikke svigte historien på dette storslåede tidspunkt.

Foto: Præsident Trump taler for den Nationale Byggesektors

Hvis Trump og Xi genlancerer det Amerikanske System, bliver Londons finansimperium knust

Leder fra LaRouche PAC, 3. april, 2017 – Hvorfor har Londonavisen *Financial Times* lanceret så fjendtlig en provokation i sit 'interview' af præsident Trump – hvor de insisterer, at det centrale spørgsmål under hans topmøde med Kinas præsident bliver krigstrusler mod Nordkorea?

Hvilke muligheder i dette topmøde er det, City of London så rasende ønsker at afspore?

Dette topmøde 6.-7. april i Mar-a-Lago har potentialet til at genantænde gnisten til netop det 'Amerikanske System', som motor for økonomisk fremskridt i USA, som Trump så lidenskabeligt har påkaldt i sine seneste taler. Med fokus på handel har præsident Trump brug for den substans og form for investering i genoplivelsen af varefremstilling, landbrug og produktiv beskæftigelse i Amerika – og de billioner i infrastrukturinvesteringer, han har sagt, må foretages. Dette kan præsident Xi tilbyde, og mange eksperter i Kina mener, han vil tilbyde det, hvis topmødet ikke bliver saboteret.

Kina og de andre BRIKS-nationer har brug for, at de store

magter USA og Tyskland samarbejder med Bælt & Vej-initiativet («Nye Silkevej») med store infrastrukturprojekter og landbroer. Og de har frem for alt brug for at bringe denne »win-win« økonomiske genopbygning ind i de sydvestasiatiske og afrikanske områder, der er ødelagt af de endeløse krige, påført dem af Tony Blair, George W. Bush og Barack Obama. Sammen med Ruslands præsident Putin har de brug for hjælp til at udrydde terrorisme og stabilisere Sydvestasien.

Dette er den førende, økonomiske dynamik i dag. Præsident Xi vil sandsynligvis give præsident Trump en personlig invitation til at deltage i det internationale Forum for Bælt & Vej-initiativet i Beijing, den 14.-15. maj. Hvis topmødet på Mar-a-Lago bliver en succes, vil et nyt paradigme for økonomisk og videnskabeligt fremskridt, og for fred blandt nationer, tage et spring fremad.

Som den kinesisk-amerikanske leder George Koo i dag påpeger i *Asia Times*, så bygger Kinas førende jernbaneproducent allerede i dag nye broer i Amerika, under budgettet og foran tidsplanen, og de køber amerikansk. De har vundet priser for deres byggeri af en bro i New York City ved navn Alexander Hamilton – grundlæggeren af det »Amerikanske System«, som Trump ønsker at genoplive.

London forfølger naturligvis sine egne handelsfordele med Kinas hastigt voksende økonomi; men *Financial Times* gjorde det klart, at London ønsker at se det amerikansk-kinesiske topmøde gå ned i flammerne af krig over Nordkorea, handelskrig, eller begge dele. Det var ligeledes britisk efterretning, der var ophavsmand til den eskalerende kampagne à la McCarthy-isme, for at skandalisere og ødelægge Trump-administrationen over en hvilken som helst kontakt med Putins Rusland.

Lyndon LaRouches bevægelse i USA, og Schiller Instituttet, har i årtier ført en kampagne for en tilbagevenden til det »Amerikanske Økonomiske System«, og er blevet angrebet og retsforfulgt af den samme »deep state«, bestående af briterne,

NATO og USA, der nu jager Trump – i visse tilfælde af denne magts selv samme agenter. Det Amerikanske System er LaRouches Fire Love for at redde nationen: Glass-Steagall, statslig kredit, moderne infrastruktur i stor skala, genoplivelse af rumforskning og fusionsteknologi.

En appel, der promoverer disse Fire Love over for præsident Trump, samler nu tusinder af underskrifter på larouchepac.com sitet.

Xi-Trump-topmødet vil, hvis det bliver en succes, være et skridt på denne vej.

Foto: Præsident Donald Trump vil være vært for Kinas præsident Xi Jinping i Florida, 6. april, 2017.

Den rette tid at leve i, er lige nu

Leder fra LaRouche PAC, 2. april, 2017 – Når vore modstanderes scenarie – »russerne gjorde det« – er offer for nådesløs latterliggørelse foran et massivt publikum, er tiden inde til at indse, at kampen om USA's fremtid endnu ikke er afgjort – den er snarere ved at blive afgjort, netop i dette øjeblik. Afgørelsen svinger frem og tilbage over afgrunden.

Den dristige og modige, men samtidig kompetente og klarhjernede vurdering af de aktuelle forhold i verden, lyder, at verdenshistorien står og vipper frem og tilbage i disse aktuelle uger. Vi har nået et punkt, hvor afgørelsen må træffes, og denne afgørelse kunne falde ud til både den ene og anden side.

På modstandernes side finder vi de kræfter og institutioner, der myrdede John Kennedy for over halvtreds år siden. Men ånden i John Kennedys tradition, som var den patriotiske ånd i traditionen efter Franklin Roosevelt og Alexander Hamilton før ham, døde aldrig. Netop, som de, der har verdslig visdom, mindst ventede det, dukkede ånden efter John Kennedy atter op som en eksistentiel trussel mod Det britiske Imperium, i form af præsident Ronald Reagans samarbejde med Lyndon LaRouches »Strategiske Forsvarsinitiativ«, 23. marts, 1983. Det britiske Imperium forsøgte at dræbe Reagan; de troede, de kunne holde LaRouche fængslet, til han døde i fængsel. Det mislykkedes.

Jo, det lykkedes dem måske nok at trampe gnisterne ned for en tid, men nu blusser ilden op, højere end før. Nu kan Lyndon LaRouches politiske forslag få succes på kort sigt. Det britiske Imperiums blodige genfærd, og den historiske blindgyde, som hele det oldgamle imperiesystem udgør, kan meget hurtigt blive afskaffet. USA kan gå sammen med Kina og Rusland i det storslåede projekt for den Eurasiske Landbro, som LaRouche-parret var de første til at foreslå. Vi kan videreføre John Kennedys og Krafft Ehrickes opdagelsesrejse ud i Solsystemet, og hinsides dette.

Glem ikke, at jeres børnebørn vil udspørge jer længe og intenst om, hvor I var i 2017, og præcis, hvad I gjorde.

Foto: Præsident Donald Trump ser ud ad det Røde Værelses vindue, på Det Hvide Hus' sydlige søjleterrasse.